

فرهنگنامه داستان‌های متنون فارسی

به سرپرستی محمد پارسانسب، حسن ذوالفقاری

۱

-۱۱-

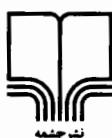
ناشر گشنبد

فرهنگنامه داستان‌های متنون فارسی

به سرپرستی محمد پارسانسب، حسن ذوالفقاری

۱

آدم-اسفار

سرشناس: ذوالقدری، حسن ۱۳۴۵

عنوان و نام پدیدآور: فرهنگ‌نامه داستان‌های متن فارسی به سرپرستی محمد پارسان‌اسب، حسن ذوالقدری؛ ناظر علمی تئی پورنامداریان؛ مشاوران علمی تئی پورنامداریان... و دیگران؛ سروبراستاران محمد پارسان‌اسب، حسن ذوالقدری؛ ویراستاران ادبی محمد پارسان‌اسب... و دیگران؛ هروف‌نگاران همیز لطفی و مریم لطفی؛ ویراستاران حسین بیات...

مشخصات نشر: تهران، نشر پژوهش، ۱۳۹۹

مشخصات ظاهری: ص ۱۰۱

شابک دوره: ۶۰۵۲۶-۰۱-۰۲۲-۱۰۱

شابک جلد: ۶۰۵۲۷-۳-۱-۰۶۲۲-۹۷۸

وضعیت فهرستگذاری: ثبت

پادکش: مشاوران علمی تئی پورنامداریان، علی محمد حق‌شناس، محمد دهقانی

پادکش: ویراستاران حسین بیات، پروین حاجی‌پور، محمد دهقانی، ناصرقلی سارلی، نیما سرلک، افسانه طباطبائی

موضوع: داستان، قصه، حکایت، افسانه، نتیجه‌نامه... مجموعه‌ها

موضوع: Persian stories, anecdotes, fables -- Collections

موضوع: داستان، قصه، حکایت، افسانه، نتیجه‌نامه... تاریخ و نقد

موضوع: Persian stories, anecdotes, fables -- History and criticism

موضوع: داستان‌های فارسی -- هسته‌های داستانی، پیوندگوها و غیره

موضوع: Persian fiction -- Stories, plots, etc

شناخت افزوده: پارسان‌اسب، محمد

شناخت افزوده: پورنامداریان، تئی

شناخت افزوده: سرلک، نیما و ویراستار

شناخت افزوده: طباطبائی، افسانه، ۱۳۴۰ - (ویراستار)

شناخت افزوده: حاجی‌پور، پروین و ویراستار

ردیابی کنگره: PIR ۲۲۲۷

ردیابی دیجیتال: ۸۰۳/۳۰۸

شماره کتابشناسی ملی: ۵۸۴۱۰۰

فرهنگنامه داستان‌های متون فارسی

به سرپرستی

محمد پارسانسپ | حسن ذوالفقاری

ناظر علمی
تقی پورنامداریان

مشاوران علمی
تقی پورنامداریان | علی محمد حق‌شناس | محمد دهقانی

سرپراستاران
محمد پارسانسپ | حسن ذوالفقاری

ویراستاران
حسین بیات | پروین حاجی‌پور | محمد دهقانی
ناصرقلی سارلی اینیما‌سلک | افسانه طباطبائی

مدخل نگاران
پرویز ارسطوبی اعطا امیر عبدالله‌یان اروشنک بابا‌اهری
بهادر باقری اجود بشیری | محمد پارسانسپ
خانم پرویزی اسماعیل تاج‌بخش | اسماعیل ترکزاد
صفیه توکلی احمد جعفری قتوانی | انسیه جهان‌تیغ
حامد خاتمی‌پور اشهل‌خلیل‌الله‌ی اشهرورز خنجری
فریده داوودی احمد دهقانی | حسن ذوالفقاری
زهره رحمتی امهدی رحیمی امنوچهر رضابور
ناصرقلی سارلی افاطمه سرمشی | محمد سلطانی
مریم شاد‌محمدی آقای صراف | محمد رضا صرفی
داود طحانی‌پور احیب‌الله عباسی | مریم عسکری
رقیه علی‌پور الله‌غلامی ازهرا‌غلامی | اسمیه فرازمند
خانم قاسمی اهلیا قربانی | مریم کاشانی
فریده کریمی راد آقای کلاهدوز احسین کیا
بهروز محمودی بختیاری | مریم مقدم
آقای ملک‌زاده ایرج مهرکی امهدود مهرنوش
سید مرتضی میرهاشمی ایدالله نصرالله‌ی الله نصیری
صبا واصفی اسازا وزیری‌زاده انتی هاشمی اسروش همایونی

نمونه‌خوان‌ها

فاطمه پارسایی اینیا رزندی
ناهید شادیده اشیرین قاسملو

حروفنگاران

مریم لطیفی امهری لطیفی

صفحه‌آراها

کیمیا ادريسی ازهرا بازبان امیریم درخشان گلریز

مسئولان بازیبینی

فرزانه صدیقی اهومن عباسپور

مدیر هنری

مجید عباسی

ناظر فنی چاپ

یوسف امیرکیان

مسئول امور فنی (برنامه‌نویسی و امور رایانه)

مهدی جعفری

رده‌بندی نشرچشمه: ادبیات

فرهنگنامه داستان‌های متون فارسی
به سوپرستی
محمد پارسان‌سب، حسن ذوالفقاری

لیتوگرافی: باختر

ناظر تولید: میثم باقری

چاپ: تاجیک

تیراز: ۵۰۰ نسخه

چاپ اول: تابستان ۱۳۹۹، تهران

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشرچشمه است.

هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه کتبی ناشر است.

شابک: ۳-۰۵۴۷-۶۲۲-۹۷۸

دفتر مرکزی نشرچشمه: تهران، کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید گمنام، کوچه چهارم، پلاک ۲.
تلفن: ۸۸۳۳۳۶۰۰ — کتابفروشی نشرچشمه کریم خان: تهران، خیابان کریم خان زند، نبش میرزا
شیرازی، شماره ۱۰۷. تلفن: ۸۸۹۰۷۷۶۶ — کتابفروشی نشرچشمه کورش: تهران، بزرگراه ستاری
شمال، نبش خیابان پامبر مرکزی، مجتمع تجاری کورش، طبقه پنجم، واحد ۴. تلفن: ۴۴۹۷۱۹۸۸ —
کتابفروشی نشرچشمه آرن: تهران، شهرک قلس (غرب)، بلوار فرج‌زادی، نرسیده به بزرگراه نیایش، خیابان
حافظی، نبش خیابان فخار مقدم، مجتمع تجاری آرن، طبقه ۲. تلفن: ۷۵۹۳۵۴۵۵ — کتابفروشی
نشرچشمه بابل: بابل، خیابان شریعتی، رو به روی شیرینی‌سرای بابل. تلفن: ۳۲۴۷۶۵۷۱ (۰۱۱) —
کتابفروشی نشرچشمه کارگر: تهران، کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید گمنام، کوچه چهارم، پلاک ۲.
تلفن: ۸۸۳۳۳۶۰۰ — کتابفروشی نشرچشمه پریس: تهران، خیابان پاسداران، نبش گلستان یکم،
مجتمع پریس، طبقه دوم. تلفن: ۹۱۰۰۱۲۵۸ — کتابفروشی نشرچشمه دلشدگان: مشهد، بلوار
وکیل آباد، بیان وکیل آباد ۱۸ و ۲۰ (بیان هفت تیر و هنرستان)، پلاک ۳۸۶ (۰۵۱) ۳۸۶۷۸۵۸۷

www.cheshmeh.ir

 cheshmehpublication

 cheshmehpublication

تلفن پخش کتاب چشم: ۷۷۷۸۸۵۰۲

تاج بخش، اسماعيل	تركزاد، اسماعيل	پارسانپ، محمد	باباالمری، روشنک	امیرعبداللهیان، عطا	ارسطو، پرویز
٢٨	٩٧	١٠٩٨	٤٤٦	٨٠	١٩٢٣
خردنامه؛ لیلی و مجنون جامی.	ديوان و حشی بالفقی؛ تحفۃالاخوان؛ اشرف خان و سه درویش؛ مهر و مشتری؛ شاه و درویش؛ صفات العاشقین؛ مظہر العجائب؛ ناظر و منظور.	منظر الطیبر؛ مریزان نامه؛ خسرو و شیرین؛ هفت پیکر؛ الهی نامه؛ ویس و رامیں؛ مناقب الصوفیه؛ بوستان؛ حدیقة الحقيقة؛ مثنوی معنوی؛ کشف المحجوب؛ روضة المذینین؛ قابوس نامه.	لایف الطوایف؛ جوامع الحکایات، ج ۵ و ۶؛ هزارویک شب؛ ترجمة احیاء علوم الدین؛ تاریخ سیستان؛ نهایة المسنون؛ بروزنامه؛ دیوان حسن دلهی؛ شرح التعریف لمذهب اهل التصوف.	طایف الطوایف؛ جوامع الحکایات، ج ۵ و ۶؛ هزارویک شب؛ ترجمة احیاء علوم الدین؛ تاریخ سیستان؛ نهایة المسنون؛ بروزنامه؛ دیوان حسن دلهی؛ شرح التعریف لمذهب اهل التصوف.	فرج بعد از شدت؛ جوامع الحکایات؛ طوطی نامه؛ صفوۃالصفا؛ خارزان نامه؛ هفت لشکر؛ فردوس المرشدیه؛ عزیز و نگار؛ مجموعه رسائل فارسی خواجه عبدالله انصاری؛ موش و گریه؛ هفت کشور.
مدخل نگاری شده	مدخل نگاری شده	مدخل	مدخل	مدخل	مدخل

۱۹	رضابور، منجهر	تحفةالابرار؛ مطلع الانوار.
۲۰	رحمتی، زهرا	لطایف فارسی؛ لواجع؛ روضةالریاحین؛ مشش جهت.
۲۱	رحمی، مهدی	مرآت غفوری؛ پچار درویش؛ سراج الصالحین؛ اخلاق عالم آ!
۲۲	ذوقفاری، حسن	ابدالیه؛ راحةالطلالیین؛ موش و کربیه شیخیهای؛ ملستان؛ روزبهان نامه؛ روضه نامه؛ مطلع الانوار؛ خارستان؛ کلمات علیه غزاء خزینةالامثال؛ کلمات الصالحین؛ لسان الراعظین؛ زینةالمجالس؛ رسالت علیه؛ سراج القلوب؛ اخلاق عالم آ!
۲۳	دهقانی، محمد	رسالت علیه؛ سراج الانوار عباسی.
۲۴	داودی، فریده	لطفهالابرار و عذۃالابرار مبیدی.
۲۵	دهقانی، محمد	اسرار التوحید فی مقامات شیخ ابوسعید؛ حالات و سخنان شیخ ابوسعید.
۲۶	خنجری، شهرور	تحفةالملوک.
۲۷	دادروی، فریده	تفسیر کشف الاسرار و عذۃالابرار مبیدی.
۲۸	دهقانی، محمد	هیئتی بور، حامد
۲۹	هزار حکایت صوفیان؛ جامع التمثیل؛ خانقاہ؛ خرابات؛ مجالس العاشقین؛ حسناۃالعارفین؛ النقض؛ شرف النبی؛ ترجمة السوادالاعظم؛ مجالس النفایس.	
۳۰	خیل اللهی، شهلا	هزار حکایت صوفیان؛ جامع التمثیل؛ خانقاہ؛ خرابات؛ مجالس العاشقین؛ حسناۃالعارفین؛ النقض؛
۳۱	زاده، ابراهیم	انجممن دانش؛ لباب الالباب؛ جنات وصال؛ لطایف الامثال؛ کلزار عباسی؛ قواعدالسلطان؛ کلیات زلالی خوانساری؛ رسالت فردون سپهسالار؛ اخلاق جلالی؛ اسرارالمعارف؛ بلبل نامه؛ روضةالمحبین؛ لسان الغیب؛ مثنوی روز و شب؛ مجمع البحرين.
۳۲	جهان‌تبیغ، اسنه	جهان‌تبیغ، اسنه
۳۳	حمدی، مدخل	جهان‌تبیغ، اسنه
۳۴	محمدی، مدخل	جهان‌تبیغ، اسنه
۳۵	بهرام و بهروز؛ بهارستان؛ بهمن نامه ابوالخیر، پریشان؛ جهانگیر نامه؛ داستان‌های شگفتگی؛ دله و مختار؛ ریاض الحکایات؛ سیاحت حاتم؛ شیرین و خسرو امیر خسرو دھلوی؛ شیرین و فرهاد سلیمانی؛ صد حکایات؛ ظفرنامه؛ عاق والدین؛ فرهاد و شیرین؛ قصه احمد جام؛ درز و قاضی؛ قصه نجمای شیرازی؛ قصه هزارگیسو؛ گل بکاروی؛ مثنوی‌های عرفانی امیر حسینی هروی؛ مثنوی طاقدیس؛ مختارنامه؛ مرد شبان و حضرت موسی؛ ملک جمشید؛ نصیحةالملوک؛ نوروزنامه؛ وامق و عذرای منطقی؛ یوسف و زلیخا منسوب به فردوسی.	

سازلی، ناصرقلی	روض الجنان و روح الجنان؛ مرصاد العباد؛ تذكرة الالوی؛ بستان العارفین؛ احوال و اقوال شیخ ابوالحسن خرقانی.	۲۵۷۳ مدخل
سرمشقی، فاطمه	لمعات السراج؛ کنفـ الحقایق؛ تفسیر سوره آبادی؛ تفسیر سوره یوسف؛ اوراد الاحباب.	۵۳۰ مدخل
سلطانی، محمد	خلد بربن؛ من و سلوی؛ سراج منیر؛ روضـة الانوار.	۴۷ حکایت
شاد محمدی، مریم	عجبـیـبـ المـخلـوقـاتـ؛ بـستانـ العـقولـ؛ بلـبـلـ نـاـمـهـ عـطـارـ؛ پـنـجـ گـنجـ عـمـادـ فـقـیـهـ؛ سـرـوـ تـذـرـوـ.	۲۴۰ مدخل
صرفـ، آقـای	یوسـفـ وـ زـلـیـخـایـ قـمـیـ؛ شـمـسـ وـ قـمـرـ؛ لـیـلـیـ وـ مـجـنـونـ مـکـتبـیـ.	۳ مدخل
صرفـیـ، محمد رـضا	مقالاتـ شـمـسـ؛ مـصـبـاحـ الـارـواـحـ؛ بـخـیـارـنـامـهـ؛ جـوـامـعـ الـحـکـایـاتـ [ـبـخـشـیـ].	۲۰۳ مدخل
طـھـانـیـ، پـورـ، دـاوـودـ	بلـوـهـ وـ بـوـذـاسـفـ؛ جـمـشـیدـ وـ خـورـشـیدـ؛ مـنـوـیـ مـحـیـطـ اـعـظـمـ؛ تـفـسـیرـیـ بـرـ عـشـرـیـ اـزـ قـرـآنـ؛ يـبـنـیـعـ الـاسـرـارـ.	۵۳ مدخل
عبـاسـ، حـبـیـبـ اللـهـ	کـلـیـلـهـ وـ دـمـنـهـ	۶۱ مدخل
صرفـیـ، مرـیـمـ	آـواـزـ بـرـ جـوـرـنـیـلـ، رـسـالـةـ الطـالـیـرـ، رـوزـیـ بـاـ جـمـاعـتـ صـوـفـیـانـ، فـیـ حـالـةـ الطـبـولـیـهـ؛ لـغـتـ مـوـرـانـ؛ عـقـلـ سـرـخـ؛ سـیـاسـتـنـامـهـ؛ کـلـ وـ نـورـوـزـ؛ گـوـهـنـامـهـ؛ هـمـایـ وـ هـمـایـونـ؛ کـشـفـ الحـقـایـقـ؛ دـارـابـنـامـهـ طـرـسـوـسـیـ؛ اـبـوـمـسـلـمـ نـامـهـ؛ دـاـسـتـانـهـایـ بـیدـپـایـ؛ کـلـیـلـهـ وـ دـمـنـهـ مـنـظـوـمـ؛ رـاحـةـ الـارـواـحـ؛ انـوـارـ سـهـیـلـیـ؛ جـمـالـ وـ جـلـالـ؛ فـلـکـنـیـازـنـامـهـ؛ مـحـبـوبـ القـلـوبـ؛ رـوـضـةـ الـعـقـلـ؛ رـوـضـةـ الـانـوـارـ.	۵۸۶ مدخل
علـیـ پـورـ، رـفـیـعـ	گـلـستانـ سـعـدـیـ	۹۸ مدخل
غلـامـ، الـهـ	دقـایـقـ الـحـقـایـقـ؛ گـرـشـاسـبـنـامـهـ.	۱۰۴ مدخل
غلـامـ، زـهـراـ	انـیـنـ التـانـیـنـ؛ حدـائقـ الـحـقـایـقـ؛ قـصـصـ قـرـآنـ مـجـیدـ؛ اـسـکـنـدـرـنـامـهـ مـنـثـورـ؛ اـخـلـاقـ مـحـتـشـمـ؛ اـعـجـوبـهـ وـ مـحـبـوبـهـ؛ تـارـیـخـ بـلـعـمـ؛ هـیـرـ وـ رـانـجـهـایـ نـوـابـ؛ هـیـرـ وـ رـانـجـهـایـ تـرـوـ؛ دـبـستانـ اـرـ؛ تـحـفـةـ الـملـوـکـ؛ بـهـمنـ نـامـهـ؛ اـسـکـنـدـرـ وـ عـیـارـانـ؛ اـرـدـاوـیرـاـفـتـانـ؛ اـسـرـارـنـامـهـ؛ اـسـکـنـدـرـنـامـهـ خـتـاـتـ؛ اـسـکـنـدـرـنـامـهـ کـالـیـسـتـسـ درـوغـینـ؛ بـدـمـاوـتـ؛ تـحـفـةـ الـاخـوانـ؛ رـسـالـیـ جـوـانـمـدـانـ؛ شـیرـینـ وـ خـسـرـ وـ قـوـابـ؛ فـتوـتـ نـامـهـ چـیـتـسـازـانـ؛ فـتوـتـ نـامـهـ عمرـ سـهـرـورـدـیـ؛ فـتوـتـ نـامـهـ؛ کـوشـ نـامـهـ؛ گـزـیدـهـ درـ اـخـلـاقـ؛ مـجـنـونـ وـ لـیـلـیـ اـمـیرـ خـسـرـ وـ دـهـلـوـیـ؛ وـ نـگـارـینـ نـامـهـ.	۵۹۲ مدخل
فرـازـمـنـدـ، سـمـیـهـ	دلـیـلـ الـعـارـفـینـ؛ مـعـصـومـ شـاهـ وـ مـلـکـرـنـادـ نـوـشـ لـبـ؛ مـهـرـ وـ مـاهـ.	۵۵ مدخل
قـاسـمـیـ، خـانـمـ	وـاقـعـ وـ عـذـرـایـ مـنـثـورـ؛ فـرـاقـ نـامـهـ؛ دـسـتـورـ الـوـزـرـاءـ؛ رـوـحـ الـارـواـحـ؛ اـعـجازـ عـشـقـ؛ گـلـستانـ اـرـ؛ تـحـفـةـ الـملـوـکـ؛ باـزـنـامـهـ اـنوـشـیرـوـانـیـ؛ بـیـانـ الـادـیـانـ (ـبـابـ پـنـجمـ)؛ انـیـنـ الـمـسـافـرـ؛ انـیـنـ الـعـاشـقـینـ؛ نـیـرنـگـ عـشـقـ؛ مـوـنـسـ الـعـشـاقـ؛ مـقـامـاتـ عـبـدـالـخـالـقـ غـدـوـانـیـ؛ مـرـأـتـ الـزـمـانـ؛ رـسـالـةـ قـدـسـیـهـ؛ زـبـدـةـ الـحـقـایـقـ؛ شـیرـینـ وـ خـسـرـ وـ هـانـقـیـ؛ فـتوـتـ نـامـهـ نـاصـرـ بـعـهـایـ؛ مـنـوـیـ بـهـلوـلـ.	۳۳۸ مدخل
قرـبـانـیـ، هـلـیـ	اشـتـرـنـامـهـ؛ مـنـاقـبـ اوـحدـالـدـینـ؛ چـهـلـ مـجـلسـ؛ فـتوـتـ وـ اـصـنـافـ؛ فـرهـادـنـامـهـ.	۱۱۹ مدخل

نقش بدیع؛ دستور وزاره؛ هفت اختر؛ طبقات الصوفیه؛ اسرار الشهود؛ حسن و دل؛ آین اسکندری؛ مجموعه آثار شیخ محمود شبستری؛ خموش خاون.	کاشانی، مریم ۳۷۸
الخلق ناصری؛ کیمیای سعادت.	کریمی راد، فریده ۲۰۵
تحفه؛ روضة الانوار.	کلاهدوز، آقای ۴۱
تاریخ یهقی	کیا، حسین ۶ مدخل
سنبلاداتمه.	محمدودی بختیاری، بهروز ۳۴
آداب الحرب و الشجاعه؛ دیوان شعر؛ اخلاق محسنی؛ قصص الائمه؛ حمزه‌نامه؛ ترجمه تفسیر طبری؛ مروزات اسدی؛ الفتوح؛ پند پیران؛ دستورنامه؛ دیوان ادب ییضانی کاشانی؛ ذخیره‌الملوک؛ دیوان حرین لاهیجی؛ عشق‌نامه؛ موش و گربه عیید زاکانی؛ و هدایت‌نامه (دیوان ناصر بخارابی).	مقدم، مریم ۷۱۳
آورده‌اند که ...؛ درةالنّاج؛ مفتاح الهدایه؛ اینس الناس.	ملک‌زاده، آقای ۲۱۳
شاهدانه فردوسی؛ بروز نامه.	مهرکی، ایرج ۱۹۳
شیرویه نامدار؛ حکایات طیف.	مهرنوش، مهند ۱۴۴
اسکندرنامه نظامی؛ رسالت قشیریه.	میرهاشمی، سید مرتضی ۳۹۰
فی ما فیه؛ مصیبت‌نامه؛ تفسیر سوره یوسف؛ شرح شطحيات؛ مثنوی جام جم اوحدی؛ عہر العاشقین؛ مثنوی‌های حکیم سنایی؛ مجله‌التأريخ والقصص؛ مجموعه آثار فارسی غزالی؛ مجالس سبعه؛ مقامات حمیدی؛ مکتوبات.	نصرالله، یبدالله ۴۶۹
ناج التراجم، ج ۱.	نصیری، الهه ۱۲۵
خرزم و زیب؛ پیل و چکاو؛ فراق نامه.	واسفی، صبا ۵ مدخل
صبح الهدایه.	وزیری‌زاده، سارا ۷۰
کلیات معدی؛ منشأت خاقانی.	هاشمی، نقی ۸
روضۃالفریقین؛ بحر الغوايد.	همایونی، سروش ۱۵۵

درآمد

اگر داستان و مترادفات آن را حادثه‌های کوتاه و بلند و عادت‌گریزی بدانیم که برای انسان‌ها در فراز و فرود زندگی پیش می‌آید، قدمت داستان به قدمت حضور انسان روی کره زمین است، هرچند داستان زمانی ماندگار می‌شود که کسی آن را برای دیگری روایت کند. بعلاوه، اگرچه روایت یک حادثه عادت‌گریز مستلزم وجود زبان است، انسان‌ها پیش از آن که به زبان متنی و نشانه‌های صوتی دست یابند، از طریق زبان اشاره و حرکات اعصابی بدن، چه بسا آنچه در طول روز بر آن‌ها گذشته بود، شب‌های در کنار شعله‌های آتش برای جمع هم‌زیستان خود بیان می‌کردند. با این‌همه، بی‌گمان این زبان صوتی بود که نقل تجربه‌های زیست‌شده انسان را ابتدا شفاهی و سینه‌به‌سینه، و پس از پیدایی خط از راه کتابت بر عهده گرفت و از نسلی به نسل دیگر سپرد.

از سوی دیگر، چنانچه «داستان» را نوشته‌ای بدانیم که در آن ماجراهای زندگی به صورت حوادثی مسلسل گفته شود، این طرز تلقی از داستان بدان شمولی خواهد داد که هم حکایت، قصه، افسانه و اسطوره را در بر گیرد و هم شامل داستان به معنی امروزین آن، یعنی رمان، شود. در کتاب حاضر ما چنین برداشتی از داستان را در نظر داریم تا بتوانیم انواع حکایت، قصه کوتاه، بلند، منثور، منظوم، اسطوره‌ای، خیالی، واقع‌گرای، شفاهی، مکتوب و نظایر آن‌ها را ذیل یک عنوان گرد هم آریم.

اکثر قریب به اتفاق داستان‌های کوتاه و بلندی که در دل متون گذشته باقی مانده است نه زمان پدید آمدن‌شان شناخته شده است و نه راویانشان. کسانی که آن‌ها را برای سرگرمی و تعلیم و یا اثبات حسن محض را روایت کرده‌اند ناقلانی هستند که یا آن‌ها را از دیگران شنیده‌اند و یا در متون پیشین خوانده‌اند. بر این اساس، در ادب روایی فارسی، سنتی با عنوان «قصه پردازی» شکل گرفته که با داستان‌نویسی امروزین تفاوتی ماهوی دارد. بیشتر این داستان‌ها، پیش از آن که بازآفرینی واقعیت از طریق تصرفات تخیل پدید آورندگان اصلی آن‌ها باشند، تصویری واقعی از زندگی از دریچه چشم احساسات و تأثیرات بیان‌کننده آن‌ها بوده‌اند و به همین سبب بیشتر محدود به اصل داستان هستند و کمتر با شاخ و پرگ نقش‌مایه‌های

آزاد بر بعد ادبی و هنری آن‌ها تأکید شده است. به همین سبب، بسیاری از این داستان‌ها مایه بالقوه خامی هستند که نه تنها می‌توان آن‌ها را کانون مغناطیسی طیف گسترده داستان‌های بلند و فیلم و نمایش و سریال‌های امروزی کرد، بلکه این داستان‌ها موادی برای پژوهش‌های مردم‌شناسی، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی و اخلاقی ما ایرانیان را در طول تاریخ فراهم می‌آورد که نمود آن در اخلاق و عادات و شخصیت‌ما، مستقیم و غیرمستقیم، آشکار است.

اگر بлагت را رعایت شرایط حاکم میان متكلم و مخاطب به حساب آوریم، بی‌گمان داستان‌ها در گذشته عنصری بلاغی محسوب می‌شدند که توجه مخاطبان را به سخن جلب، و فهم سخن را تسهیل و به آنان القا می‌کردند و یا دست‌کم اسباب سرگرمی بودند و چه بسا به شیوه غیرمستقیم به خلق و خوی آنان جهت می‌بخشیدند و احياناً موجب ترکیه نفس آنان می‌گشتند. امروزه با اینکه ابزارهای بیان در القای این مقاصد متعدد و جذاب‌تر شده است و نیاز انسان گرفتار امروز بدان‌ها بیشتر، اما تولید و بیان آن‌ها جزء به یاری ماده اولیه و سازنده آن‌ها، یعنی داستان‌ها، ممکن نیست. داستان‌های کوتاه و بلند و متعدد و پراکنده در متنون فارسی این گنج شایگان و ذخیره سرشار را در اختیار هنرمندان و ادبیان، بلکه متخصصان رشته‌های مختلف هنری و علوم انسانی، می‌گذارند تا با الهام از آن‌ها خلاقیت ادبی و توان پژوهشی خویش را نیرو بیخشند.

کوشش مؤلفان این فرهنگنامه همه این بوده است که، ضمن حفظ این داستان‌ها و تسریع و تسهیل دسترسی به آن‌ها، امکان مطالعات گوناگون برای هنرمندان و تولیدکنندگان و محققان ادبی و نیز بسیاری از متخصصان رشته‌های متعدد علوم انسانی فراهم آید تا هریک، به اقتضای نیاز و توان خود، بتواند با مطالعه در این فرهنگ غنی پرده از وجوده ناپدای آن برگیرند و پرتوی دیگر بر فرهنگ دیرپا و عظیم ایرانی بیفکنند.

فکر اولیه تدوین فرهنگنامه داستان‌های متنون فارسی در سال ۱۳۸۰ شکل گرفت و ضمن مشورت با استاد دکتر تقی پورنامداریان کمال یافت و نتیجه آن نگارش طرح نامه اجرای پژوهشی گسترده در حوزه داستان‌های کلاسیک فارسی از آغاز تا ۱۳۰۰ شد. این طرح، در همان سال، مورد توجه و تصویب معاونت فرهنگی وقت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار گرفت. تصور اولیه ما گردآمدن پنج تا ده هزار داستان با حجمی قریب به سه تا چهار هزار صفحه بود؛ اما به تدریج که پیش‌رفتیم و وسعت واقعی کار آشکارتر شد، ناگزیر برای طرح نخست، در فواصل زمانی مختلف، چهار بخش (فاز) تکمیلی تعریف شد. براساس دعوت و درخواست مؤلفان، قرار شد استاد ارجمند دکتر تقی پورنامداریان، که از صاحب‌نظران حوزه نقد ادبی و داستان‌شناسی است، نظارت علمی کار را بر عهده گیرند. از آنجاکه اراده گردآوری و بررسی تمامی داستان‌های کلاسیک فارسی در میان بود، از همان ابتدا اساس کار بر اجرای کامل طرح گذاشته شد و پس از تهیه فهرستی از متنون فارسی چاپی، نگارش مدخل‌ها از قدیم‌ترین تا جدیدترین آن‌ها آغاز شد. برای تمرکز بر کار، تسریع در روند امور و گردآوردن متنون لازم، محلی در خیابان بهار تهران تدارک

دیده شد تا تمامی کارها، اعم از برگزاری جلسات، استقرار مدخلنگاران و ارتباط با سایر مدخلنگاران، در آن مکان انجام گیرد.

پژوهش حاضر که به علت حجم وسعت دامنه کار و متأثر از تغییرات متسابب در مدیریت‌ها و سیاست‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قریب به هجده سال به طول کشیده، با مشورت و همدلی بسیاری از اهالی فرهنگ و دانش هستی یافته که بی‌برخورداری از این پشتونه معنوی، سامان یافتن چنین کاری دشوار یا ناممکن می‌نمود. این گفتار را به پایان نمی‌توانیم برد مگر با ابراز قدرشناسی به ساحت ایشان: نخست، استاد گرانایمۀ دکتر تقی پورنامداریان که با دقتنظرهای خوبیش بر کمال کار افزودند و از نخستین روزهای آخرین لحظات موجب تقویت ابعاد علمی کار گردیدند؛ دیگر، استاد ارجمند دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی که همواره مشوق ما و پیگیر تحقیق این کار بودند؛ سه‌دیگر، شادروان دکتر علی محمد حق‌شناس که از ابتدای کار، در بازبینی شیوه‌نامه و تعیین چارچوب‌های علمی کار رهنمودهای ارزنده‌ای ارائه گردند؛ چهارم، منتقد دقیق النظر دکتر محمد دهقانی که در طی این سال‌ها به اشکال مختلف از مساعدت و معاوضه‌شان برخوردار بوده‌ایم؛ پنجم، دکتر محمود فتوحی به سبب همدلی و همراهی با مؤلفان در آغاز کار؛ ششم، داستان پژوه آلمانی پروفسور اولریش مارزلف که حضور گهگاهی ایشان در دفتر کار مایه دلگرمی مؤلفان و تحکیم پژوهش حاضر گردید؛ هفتم، ناظر اجرای طرح آقای علی‌اصغر محمدخانی که زحمات بی‌دریغ ایشان در شکل‌گیری و تداوم کار این فرهنگنامه هرگز بر ما پوشیده نیست؛ و نهایتاً، تمامی مدخلنگاران، ویراستاران و حروفنگارانی که در این مدت با ما همراه بوده، و اسمایشان در آغاز کتاب ذکر گردیده است. در پایان از مسئولان محترم معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادوار مختلف قدردانی می‌شود.

همچنین شایسته است از آقای سید‌حسن کیانیان، مدیر فرزانه نشرچشمۀ، که در این زمانه عسرت با همت والای خویش بستر چاپ و انتشار این مجموعه بزرگ را فراهم آورد، و نیز از آقای بهرنگ کیانیان، مدیر محترم تولید و انتشار شر، و آقای روزبه کیانیان مدیر محترم بخش توزیع و نیز همکاران بخش آماده‌سازی نشر، خانم‌ها فرزانه صدیقی، فاطمه پارسانی، شیرین قاسملو، نینا رزندي، مریم درخشان گلریز، کیمیا ادريسی و زهرا بازبان، قدردانی کنیم.

در پایان، مؤلفان با نهایت تواضع و با اقرار به اینکه این کار نیز مانند هر کار دیگری از کاستی‌های معمول برکنار نیست، از خوانندگان فهیمی که ما را از راهنمایی‌ها و پیشنهادهای ارزنده خود برخوردار سازند قدردانی می‌کنند و چشم انتظار دریافت نقدونظرهای عالمانه و منصفانه معتقدان هستند.

والحمد لله اولاً و آخراً

مؤلفان

زمستان ۱۳۹۸ / تهران

مقدمه

فرهنگنامه داستان‌های متون فارسی نه دایرۀ المعارف به معنی رایج کلمه است و نه کتابی است در حد فرهنگ‌های لغت مرسوم، بلکه در نوع خود اثربنی است منحصر به فرد، حاوی گزارش و خلاصه‌ای از مجموعه عظیم قصه‌های کهن فارسی، به انضمام اطلاعاتی داستان‌شناسی، محتوایی و فرهنگی که از دل همان قصه‌ها استخراج و عرضه گردیده است؛ از این‌رو، آن را «فرهنگنامه داستان‌های متون فارسی» نامیده‌ایم. اینک، توضیح مراحل تدوین، روش کار و ساختار آن:

مراحل و روش کار

۱. تدوین شیوه‌نامه: ضرورت حرکت مدخل‌نگاران در مسیری مشخص و منطبق بر رویکردی معین در تحقیق اقتضا می‌کرد تا ملاک‌ها و معیارهای خوانش متون و نگارش مدخل‌ها تبیین شود تا براساس رویکرد اتخاذ شده و اعمال وحدت رویه، از تأویل‌ها و تفسیرهای شخصی و برداشت‌های خاص در باب داستان‌ها اجتناب شود؛ بر این اساس، روش کار خود را بر توصیف ساختاری، فنی و محتوایی داستان‌ها نهادیم و مطابق این رویکرد، شیوه‌نامه اجرایی مورد نیاز را تدوین کردیم. در این شیوه‌نامه، ضمن تعریف مفاهیم و اصطلاحات پژوهش، تبیین رویکرد مناسب تحقیق و تعیین محدوده یا جامعه آماری پژوهش، ساختار کلی و جزئی هر مدخل و روش نگارش آن مشخص گردیده است.

۲. تعیین منابع تحقیق و جامعه آماری: در این گام، نخست عنوان تمامی متون مورد مطالعه، اعم از چاپی و خطی، فراهم و بر پایه سیر تاریخی تنظیم شد تا کار مدخل‌نگاری از قدیم‌ترین متون فارسی تا جدید‌ترین آن‌ها صورت گیرد.^۱ این پژوهش تمامی داستان‌های مکتوب فارسی را از قدیم‌ترین ایام، یعنی از هنگام نگارش نخستین متون فارسی در روزگاران پس از اسلام تا حدود سال‌های ۱۲۵۰ ش که به تدریج رگه‌هایی از نوگرانی و تغییر سبک در داستان فارسی پدیدار می‌شود، دربرمی‌گیرد. این بازه

۱. مطالعات حکایت از آن دارد که بخش قابل توجهی از آثار داستانی فارسی قدیم و جدید هنوز چاپ نشده و به صورت نسخه خطی یا چاپ سنگی در کتابخانه‌های دولتی و غالباً در مجموعه‌های شخصی پراکنده است. تحقیق درباره این آثار بدون شک ارزشگی و ضرورتی مصنوعی دارد و آن‌ها از خطر نابودی و فراموشی محفوظ خواهد داشت.

حدوداً هزارساله بیش از نود رصد از متنون منظوم و منتشر مکتوب چاپ شده در ایران یا خارج از ایران را در خود دارد، ضمن آنکه برخی از کتاب‌های چاپ سنگی نیز مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. متنونی که با رعایت ملاک‌های یادشده در شیوه‌نامه در دایره این تحقیق جای دارند به سه دستهٔ صدرصد داستانی، نیمه‌داستانی و غیر‌داستانی تقسیم می‌شوند:

دستهٔ اول، آثاری چون خسرو و شیرین، لیلی و مجنوون، منطق الطیر، سمک عیار و نظایر این‌ها را دربرمی‌گیرد که غالباً داستانی بلند و جامع را روایت می‌کنند. طبعاً این متنون، علاوه بر داستان جامع، ممکن است حاوی حکایاتی میان‌پیوندی نیز باشد.

دستهٔ دوم، شامل متنونی چون مخزن الاسرار، کلیله و دمنه، بوستان، گلستان و مشتوى معنوی هستند که هرچند داستانی جامع ندارند، فراخور موضوع هر بخش، حکایت فراوانی در آن‌ها یافته می‌شود. دو دستهٔ یادشده حدود چهارصد متن ادبی را دربرمی‌گیرند.

دستهٔ سوم، شامل کلیه متنون غیر‌داستانی مانند کتاب‌های فلسفی، دینی و تفسیری، جغرافیائی، تاریخی، دیوان‌های شعر و امثال این‌هاست که در اثنای آن‌ها حکایاتی نیز یافت می‌شود و استخراج و جمع آوری همه آن‌ها ضروری بوده است.

مبانی کار در تحقیق حاضر متنون تصحیح و چاپ شده بوده است. (رک. فهرست متنون و منابع) ۳. تهیهٔ کاربرگ: در شورای علمی، پس از بحث‌های فراوان و بررسی‌های کارشناسانه، بنابر ضرورت‌های طرح و نیازهای پژوهشی این حوزه، کاربرگی به شرح زیر تهیه و از مدخل نگاران خواسته شد تا دقیقاً براساس عنوانین مشخص شده به توصیف داستان و استخراج اطلاعات پردازند. [گفتنی است در مراحل پایانی کار، عنوان و اطلاعات برخی از فیلدها، به دلیل شباهت و قربت، و رعایت اصل اختصار در هم ادغام شد؛ از این‌رو، اطلاعات ثبت شده در فیلدهای سی و پنج گانه، تنها در شانزده فیلد در فرنگنامه آورده شد]. و اینک نمونه‌ای از کاربرگ:

کاربرگ	
شماره کاربرگ:	مدخل نگار:
۱. نام داستان:	
۲. مدخل ارجاعی:	
۳. مأخذ:	
۴. موضوع:	
۵. درون مایه:	
۶. طرح فشرده:	
۷. شخصیت‌ها:	
۸. شروع و تحلیل‌ها:	

۹. آداب و رسوم:
۱۰. آیین‌ها:
۱۱. خرافه‌ها و باورها:
۱۲. اعتقادات:
۱۳. اعياد و جشن‌ها:
۱۴. دانش عوام:
۱۵. بازی‌ها:
۱۶. خوراک:
۱۷. پوشاش:
۱۸. القاب و عنوانین:
۱۹. پیشه‌ها:
۲۰. نظام اداری و اجتماعی:
۲۱. مکاتبات:
۲۲. آداب و نظم‌های حکومتی:
۲۳. ابیه و اماکن:
۲۴. موسیقی:
۲۵. نگارگری:
۲۶. فرق و مذاهب:
۲۷. هنرهای تماشی:
۲۸. خط و خوشنویسی:
۲۹. صنایع دستی:
۳۰. اشیا:
۳۱. مکان داستان:
۳۲. بن‌مایه‌های داستانی:
۳۳. نظام اداری و اجتماعی:
۳۴. نوع داستان:
۳۵. عناصر داستان:

۴. مدخل‌نگاری: تعیین چارچوب مدخل‌ها و آموزش مدخل‌نگاران در نخستین ماه‌های آغاز کار صورت گرفت. این کار به طرزی عملی و همراه با عرضه و بررسی نمونه‌هایی از «مدخل‌ها» و نگارش مدخل‌های آزمایشی انجام شد. مدخل‌نگاران عموماً از میان دانشجویان کارشناسی ارشد، دانشجویان دکتری و عده‌ای از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها انتخاب شدند. شمار مدخل‌نگاران در نهایت به بیش از پنجاه نفر بالغ گردید.

۵. ورود اطلاعات: از آنجاکه در سال‌های آغازین اجرای طرح (۱۳۸۰) دسترسی برخط به نرم‌افزار ممکن نبود تا مدخل نگاران بتوانند اطلاعات کاربرگ‌ها را مستقیم به سامانه وارد کنند، اطلاعات مورد نیاز نخست در کاربرگ‌های چاپی به شکل دست‌نویس نوشته و تحویل می‌شد؛ آنگاه پس از ویرایش‌های محتوایی، علمی و فنی، در نرم‌افزار بارگذاری می‌شد. این مرحله از کار را خانم‌ها مهری طیفی و فاطمه طیفی در طی هشت سال متعددی به انجام رسانیدند.

۶. تهیه نرم‌افزار: به دلیل حجم زیاد یافته‌ها و گستردگی اطلاعات و براساس کاربرگ تدوین شده، نرم‌افزاری ساخته شد تا امکان ثبت، ذخیره و پردازش اطلاعات را فراهم آورد. این نرم‌افزار دارای قابلیت‌هایی نظیر ورود، ویرایش، جایگزینی و تنظیم داده‌ها، نمایش فیلدها، گزارش‌گیری‌های مختلف در محیط word (چینش افقی و عمودی با نشانه‌های بین هر رکورد و...)، نمایه‌سازی، چاپ، جست‌وجوهای مختلف، مرتب‌سازی، ایجاد محدوده، و نمایش تعداد رکوردهاست. نرم‌افزار ابتدایی winisis نام داشت که چون پاسخگوی تمامی نیازهای طرح نبود، به نرم‌افزار SQLserver تغییر یافت.

۷. ویرایش محتوایی و زبانی: از آنجاکه شمار و حجم مدخل‌ها زیاد و تعدد قلم‌ها و سبک نوشتاری آن‌ها متنوع بود، کار ویرایش متن در چند مرحله صورت گرفت: در مرحله نخست، متن دست‌نویس تمامی مدخل‌ها از منظر صحبت محتوا و درست‌نویسی ویرایش گردید؛ در مرحله بعد، متن ویراسته اولیه بازخوانی و بازبینی نهایی شد؛ و در سومین مرحله، نمونه‌خوانی نهایی و ویرایش‌های فنی و تکمیلی صورت گرفت.

۸. درهم کرد اطلاعات هر بند (فیلد): بازنگری در عنوانین بندها (فیلدها)، درهم کرد و یکدست‌سازی آن‌ها از ضرورت‌های کار بود. در این مرحله، داستان‌های کاملاً مشابه شناسایی و روایت‌های متعدد آن به ترتیب سیر تاریخی ذیل هم مرتب گردید. بر این کار چندگونه فایده مترتب است: به خواننده پژوهشگر فرصت می‌دهد تا روایت‌های متعدد، قدیم و جدید از داستانی واحد را به سهولت در اختیار داشته باشد؛ با مقایسه این روایت‌ها، سیر تحول قصه‌ای معین را دریابد؛ با کتم و کیفی قصه‌پردازی ادوار مختلف آشنا شود؛ در مواردی، اصل و منشأ قصه‌هارا کشف کند؛ و درنهایت، با مطالعه روایات مشابه از یک قصه، نقش عوامل اجتماعی- سیاسی یا تیت و اراده شخصی قصه‌پردازان در تغییر داستان‌ها را مشخص کند.

همچنین، با توجه به شباهت یا قربت عنوان برخی از فیلدها و لزوم تجمعی اطلاعات، ادغام‌هایی در عنوان فیلدها و اطلاعات ثبت شده در آن‌ها صورت گرفت. با این کار، عنوانین متعدد و گاه متغیر یک بند یکدست‌سازی شده، با تعبیری آشنا و مفهوم همگان، عرضه گردید؛ برعلاوه، این اقدام موجب تسهیل روند نمایه‌سازی و دستیابی آسان به اطلاعات گسترش‌دهنده این فرهنگنامه شد و حجم اطلاعات غیرضرور بندها را کاهش داد.

۹. آماده‌سازی و بازبینی نهایی: درنهایت، پس از تنظیم نهایی داده‌های متن، و کسب اطمینان از صحبت آن، خروجی نهایی کار به صورت کاغذی درآمد و بار دیگر، برای بازخوانی نهایی و اعمال ویرایش‌های فنی در اختیار بازبینان و نمونه‌خوان‌های حرفه‌ای نشرچشمه قرار گرفت. با این کار، علاوه بر رفع نواقص احتمالی، هرگونه افتادگی و کاستی متن بر طرف گردید و متن آماده چاپ شد.

ساختر

الف. ساختار کلان

مجموع مدخل‌های فرهنگنامه داستان‌های متنون فارسی، با احتساب مدخل‌های ارجاعی، بالغ بر ۲۰۷۰۳ مدخل است که با نظمی الفبایی در کنار هم قرار گرفته‌اند. اگرچه نظم تاریخی داستان‌ها می‌توانست فایده‌های متعددی برای تحقیق حاضر پذید آورد، اما فایده فرهنگنامه‌ای و سهولت و سرعت مراجعه بدان را از میان می‌برد. برای حفظ هر دو فایده، چنان‌که پیشتر اشاره شد، ضمن رعایت نظم الفبایی کتاب، داستان‌های مشترک را که طرح و درون‌مایه تقریباً یکسانی دارند، براساس توالی تاریخی پیدا شود، به دنبال هم آورده و مأخذ هر داستان را در انتهای خلاصه‌ها نوشته‌ایم. به این ترتیب، می‌توان روند دگردیسی داستان‌ها را با توجه به تغییر زمان و اوضاع و احوال فرهنگی، اجتماعی و سیاسی مطالعه کرد.

در فرهنگنامه، هر داستان، خواه کوتاه و خواه بلند، مدخلی مستقل است و شماره‌ای جداگانه دارد و حتی برای مدخل‌های ارجاعی نیز شماره‌ای مستقل در نظر گرفته شده است. این شماره‌ها (کدها) که از عدد ۱ آغاز و به ۲۶۷۰۳ خاتمه می‌یابند با نظم الفبایی عنوانین مدخل‌ها همسوی دارند. کارآئی اصلی این شماره‌ها منحصر است در جست‌وجوی نمایه‌ها در متن فرهنگنامه؛ چراکه تمامی ارجاعات نمایه‌های پایانی کتاب به همین شماره‌ها خواهد بود و نه به شماره صفحات فرهنگنامه و یا صفحات متنون فارسی. با این همه، شماره‌های معدودی یافت می‌شوند که، به دلیل رعایت سیر تاریخی چینش مدخل‌های مشابه، در بازبینی نهایی ناگزیر از جایه‌جایی آن‌ها در متن شده‌ایم و چون در مرحله به‌چاپ‌سپاری (پرینت کاغذی)، امکان انتقال تمامی اطلاعات و اعمال اصلاحات روی نرم افزار طرح فراهم نبوده، بهنچار خیری عدم رابر نقصانی اندک ترجیح داده‌ایم. با این همه، نظم الفبایی مدخل‌ها در تمامی متن رعایت شده است.

ب. ساختار خرد (ساختر مدخل)

در ساختار هر مدخل، پس از درج شماره اختصاصی آن، مقولات شانزده‌گانه زیر آورده شده است که مدخل‌ها، به تناسب کوتاهی و بلندی داستان، ممکن است برخی از این بندهای شانزده‌گانه را داشته باشند و یا تعداد مقولات و حجم اطلاعات در آن‌ها کم یا زیاد باشد. بدیهی است که حکایت‌های کوتاه‌تر فاقد بسیاری از این مقولات هستند و بر عکس، داستان‌های طولانی بسیاری از این بندها را به طور کامل دارند. به علاوه این نیز ممکن است که اطلاعات ثبت شده در ذیل بندهای هر مدخل در متن فرهنگنامه آورده نشود و صرفاً در بخش نمایه‌های کتاب استفاده شود؛ و اما تفصیل مطلب:

۱. نام داستان (title): در این فرنگنامه، هر داستان، قصه یا حکایت یک مدخل شده است، نه کتاب یا اثری که آن داستان در آن آمده است؛ بنابراین، مدخل‌هایی با عنوان‌ی «شاهنامه»، «گلستان» و «مثنوی معنوی» نداریم. داستان‌هایی نظیر داراب‌نامه، سمک عیاز و ابو‌مسلم‌نامه که نام قهرمان در عنوان کتاب آمده و یک داستان بلند محسوب می‌شوند از این قاعده مستثن است. برای هر داستان، بر پایه رویکردهای ساختارگرایانه، نام یا عنوانی مستقل برگزیده‌ایم که غالباً مشتمل است بر نام یک یا دو شخصیت اصلی داستان به اضافة رخداد محوری قصه و در مواردی درون‌ماهه آن؛ مانند شبی و زنگ بستن در وقت مرگ. گاهی ممکن است آوردن صفتی معین برای اشخاص داستان به جهت‌گیری مفهومی قصه یاری دهد که در برخی موارد، چنین کرده‌ایم؛ مانند: فطرس آخرت طلب و یهودای دنیادوست؛ پیداست که درون‌ماهه این داستان تقابل آخرت‌جویی و دنیاطلبی است. از این‌رو، با مشاهده عنوان هر داستان، تا حدود زیادی می‌توان به کلیت یا پیرنگ اصلی آن پس برد. از این قبیل اند‌عنایی چون «آدم(ع) و آفرینش او»، «ابن خفیف و رفتن به درگاه عضدالدوله» و «حاتم اصم و زاهد خواندن خلیفه» و امثال این‌ها. این شیوه عنوان‌گزینی امکان پشت هم آبی مدخل‌های مشابه و یا داستان‌های مربوط به یک شخصیت داستانی را فراهم خواهد کرد؛ فی‌المثل با رعایت این شیوه، تمامی داستان‌هایی که حاتم طایی در آن‌ها نقش اول را داشته، پشت سر هم قرار گرفته‌اند. در داستان‌های بلند و معروفی که تنها از یک قصه تشکیل شده و فاقد قصه‌های میان‌پیوندی هستند غالباً بنا بر حفظ عنوان مشهور گذاشته و از دخل و تصرف در آن خودداری کرده‌ایم؛ همچون لیلی و مجرون، خسرو و شیرین و نظایر این‌ها. با این حال، برای رعایت اصل یکدستی، اغلب داستان‌های فرعی متونی چون شاهنامه و مثنوی را که در متن، صاحب عنوان‌های طولانی و یا غیر‌ساختاری بوده‌اند، تغییر داده، عنوانی ساختاری برای آن‌ها برگزیده‌ایم. برای سهولت دستیابی به داستان، در عنوان‌گذاری مدخل‌ها غالباً اسمی اشخاص قصه، به خصوص اشخاص اصلی را در ترتیب چینش عبارت، بر سایر موارد تقدم داده‌ایم؛ این قاعده، تنها ممکن است در داستان‌هایی که شخصیت‌ها، اسمی خاص نداشته باشند، نقض شده باشد؛ در بسیاری از این موارد نیز، اگر شخصیت داستان دارای اسمی چون قاضی، خلیفه، حاجب، عاشق و... باشد، تقدم همین اسم عام نیز در اولویت قرار گرفته است؛ مانند خلیفه و عفو گناه‌کار حاضر جواب.

در روایت‌های متعدد از داستانی واحد، نخستین روایت، غالباً قدیم‌ترین آن خواهد بود. شماره‌هایی (اعداد تکی) که در برابر عنوان این حکایات آورده شده، بر این سیر تاریخی دلالت دارد. اگر استثنائاً در یکی از روایت‌های داستان‌های مشابه، نام قهرمان متفاوت باشد، داستان ذیل نام شخص معروف‌تر که بیشترین روایتها متعلق به اوست، می‌آید و برای دسترسی ساده‌تر به این داستان، در مدخل ارجاعی، به عنوان اصلی داستان ارجاع داده می‌شود.

برای سهولت دسترسی به داستان‌ها، علاوه بر استفاده از نمایه‌های متعدد پایانی، مدخل‌های ارجاعی نیز در نظر گرفته شده است. مدخل‌های ارجاعی که در فرهنگنامه حاضر باعلامت پیکان مشخص شده‌اند، دو گونه‌اند: نخست، مدخل‌هایی که ذیل آن اطلاعاتی دیده نمی‌شود و خالی است. این مدخل‌ها مخاطب را به داستان اصلی ارجاع می‌دهند. به کمک این مدخل‌های ارجاعی مخاطب می‌تواند داستان‌های مربوط به اشخاص متعدد یک قصه را بیابد؛ مانند «امون و اصمی و مرد کریم ← اصمی و مرد سخاوتمند». در این موارد، عموماً با آوردن نام شخصیت دوم داستان در مدخل ارجاعی، خواننده به سهولت به داستان اصلی راهنمایی می‌شود. دوم، مدخل ارجاعی که خواننده به مدد آن بتواند داستان یا داستان‌های مشابه یا مرتبط با داستان اصلی را بیابد. کارکرد این مدخل‌های ارجاعی تا حدودی شبیه عبارت «نیز نگاه کنید به» در ارجاعات متی است؛ مانند «آلبتکین و سریاز مجرم ← انوشیروان و مجازات سرهنگ برای نمک».

۲. خلاصه داستان (*synopsis*): اصلی‌ترین بخش هر مدخل خلاصه داستان است که سعی کرده‌ایم پیرزنگ، عناصر اصلی و بنایه‌های اصلی داستان، حفظ و درون‌مایه آن بسادگی فهمیده شود. برای این منظور، بهخصوص در داستان‌های طولانی، گاه به شیوه قصر و گاه به شیوه حذف عمل کنیم؛ فی المثل مدخل نویس ملزم بوده است نخست داستان را به دقت بخواند و پس از حذف عناصر یا بخش‌های غیرضروری یا کمتر ضروری مانند توصیف‌ها، گفت‌وگوها، بخش‌های غنایی داستان و نظایر این‌ها، خلاصه‌گویای داستان را به زبان امروزین بازنویسی کند. طبیعی است که دخل و تصرف‌های مدخل‌نگاران در حکایت‌های کوتاه، بسیار ناچیز و در داستان‌های طولانی بیشتر بوده است. از آنجاکه ایجاد در بیان از خصایص حکایت‌های قدیم بوده، گاه ممکن است خلاصه داستان حجمی فزون‌تر از اصل متن داشته باشد. حجم خلاصه‌ها عموماً به تناسب حجم اصل داستان‌ها، متفاوت، و از یکی دو سطراً گرفته، تا چندین صفحه متغیر خواهد بود. در متن خلاصه‌ها، گزاره‌های قالبی نظیر «چنین شنیدم که...»، «آورده‌اند که...»، یا «فلانی گوید که...» را حذف کرده‌ایم. ساده‌نویسی، درست‌نویسی و کوتاه‌نویسی از اصول اولیه نگارش خلاصه‌های داستانی بوده است. با این همه، سرویراستاران کوشیده‌اند توقع قلمی مدخل‌نگاران را به حداقل ممکن برسانند. انتخاب فعل مضارع اخباری برای خلاصه داستان‌های نیز باهدف تسهیل روایت داستان و یکدستی متن صورت گرفته است. به علاوه، کوشش ما برآن بوده تارنگ‌وبوی زبان متن اصلی را از خلاصه داستان‌ها بزداییم و نتری ساده و یکدست عرضه کنیم، هرچند اجرای چنین کاری، در برخی موارد ممکن نبوده است. در بخش پایانی خلاصه‌ها، عنوان کتاب (مأخذ داستان)، شماره جلد، و شماره صفحه آن را داخل پرانتز آورده‌ایم.
۳. موضوع (*subject*): موضوع داستان در نظر ما برداشت نهایی خواننده از کلیت یک داستان است که ممکن است آن را در قالب یک کلمه مانند تدبیر، شجاعت و...، یا یک ترکیب کوتاه مانند خیانت حاکمان، بی‌کفایتی قضات، توبه مشرکان و نظایر این‌ها عرضه داشت. موضوع، غالباً براساس کلیت

داستان، جهت مفهومی آن را بازتاب می‌دهد؛ از این‌رو کوشیده‌ایم موضوعات نزدیک به هم را با آوردن صفت، قید یا متممی از هم تمایز دهیم. این نیز ممکن است برخی از داستان‌ها موضوعات مختلف داشته باشند که در این صورت موضوعات متعدد را، براساس اهمیت، به دنبال هم آورده‌ایم. در گزینش موضوعاتی که در طیف معنایی مشترکی قرار می‌گیرند، بر آن بوده‌ایم مقولات نزدیک به هم را ذیل واژه یا تعبیر رسانتر و مشهورتری جمع کنیم و تا حد امکان از تعدد موضوعات که موجب سردرگمی مخاطبان در نمایه‌ها خواهد شد بکاهیم؛ با این ملاحظه، موضوعاتی چون احترام، تکریم، تعظیم، حرمت نهادن و نظایر این‌ها را در نمایه کتاب، ذیل عنوان «احترام» آورده‌ایم. ضمن آنکه اولًا برخی موضوعات نزدیک به هم را با او عطف ثبت کرده‌ایم تارسایی و شفاقت موضوع بر جسته‌تر شود؛ مانند: تدبیر و چاره‌اندیشی؛ در ثانی، تعبیرهای دیگر از یک موضوع را نیز به تعبیر اصلی ارجاع داده‌ایم؛ مانند «حرمت نهادن ← احترام». موضوعات بدست آمده گاهی بسیار کلی هستند، نظری عشق‌الهی، انتقام از خاتنان، دوستی با نادان، حسادت و امثال این‌ها، و گاه بر مقولات جزئی تری مانند تیزچشمی پرندگان، خنده نابجا، و صدای خوش و نظایر این‌ها دلالت دارند. فهرست الفبایی موضوعات در نمایه پایانی کتاب خواهد آمد تا به مدد آن بتوان داستان‌های مشابه یا نزدیک به هم را یافت.

۴. درون‌مایه (them): منظور از درون‌مایه در این اثر مضمون غالب در داستان و یا رویکردی است که هر قصه‌پرداز به موضوع قصه خویش دارد. از این‌رو، می‌توان گفت درون‌مایه نوع نگاه قصه‌پرداز به موضوع داستان است که در این کتاب آن را معمولاً در قالب یک جمله کامل عرضه کرده‌ایم؛ نظری عشق، با مصلحت‌اندیشی میانه ندارد؛ عشق‌باناکامی همراه است؛ با عشق زندگی زیباتر می‌شود و.... به تناسبِ موضوعات مندرج در بند سوم هر مدخل، ممکن است چند درون‌مایه نیز بلافاصله پس از آن آورده شود. نگارش درون‌مایه برای داستان‌ها از آن‌زو اهمیت فزون‌تر می‌باشد که در داستان‌های مشابه، براساس درون‌مایه‌های متعدد و متفاوت درج شده، می‌توان برداشت‌های گوناگون قصه‌پرداز از داستان‌ها و درنتیجه تغییر گفتمان داستان را در دوره‌های مختلف ریدیابی و تحلیل کرد.

۵. طرح فشرده (succinct plot): طرح فشرده، صورت بسیار کوتاه‌شده داستان است با رعایت خط روایی و با حفظ عناصر کلیدی داستان و حذف تمام زواید و حواشی متن که غالباً در یک خط و در جمله‌ای بلند بازگو می‌شود؛ مانند «ابراهیم ادhem با ندای هاتقی غیبی زندگی شاهانه را رها می‌کند و به فقر و درویشی رومی آورد». طرح فشرده‌ها همچون عنایون مدخل‌ها با تکیه بر عناصر ساختاری داستان نوشته شده‌اند؛ از این‌رو، بین عنوان داستان و طرح فشرده آن ارتباط استواری برقرار است. مزیت طرح فشرده آن است که ساخت داستان‌ها را در یک نگاه به خواننده عرضه می‌کند؛ این مزیت در قصه‌های بلند برجسته‌تر است؛ چراکه با خواندن طرح فشرده بسهولت می‌توان به کلیت قصه‌ای چندصد صفحه‌ای پی برد؛ نظری این طرح فشرده از قصه منطق الطیر عطار: مرغانی بی‌شمار، سفری را

بهسوی سیمرغ در پیش می‌گیرند و با گذر از هفت وادی، تها سی مرغ به سیمرغ می‌رسند. در طرح‌فشرده‌ها نیز کوشیده‌ایم اسامی اشخاص اصلی داستان در آغاز جمله‌ها قرار گیرد. با در اختیار داشتن فهرستی الفبایی از ۲۴۳۲۰ طرح فشرده داستانی، پژوهشگر قادر خواهد بود در یک نگاه تمامی داستان‌های مرتبط با شخصیت یا مقوله‌ای خاص را به مطالعه گیرد.

۶. شخصیت (character): هرچند اطلاق عنوان «شخصیت» به قهرمانان و اشخاص حاضر در داستان‌های قدیم موجه به نظر نمی‌رسد و آن‌ها غالباً تیپ داستانی هستند؛ با این همه، با قدری تسامح، اصطلاح «شخصیت» را برای فهم ساده‌تر مطلب به کار برده‌ایم. در این قسمت از مدخل، اسامی تمامی اشخاص داستان، اعم از اشخاص اصلی و فرعی، و نیز اشخاص انسانی، حیوانی، موجودات اساطیری، اشیا، مفاهیم و امثال این‌ها به ترتیب نقش و اهمیتشان در داستان آورده شده است. یکی از دشواری‌های این بخش از تحقیق وجود ضبط‌های متعدد و گاه مختلف از اسامی اشخاص بوده است. در این موارد، با جست‌وجو در منابع معتبر، کوشیده‌ایم ضبط‌های مشهور و معتبر را بیاییم و جایگزین ضبط‌های دیگر کنیم؛ مانند ترجیح ابوعلام حیری بر ابوعلی‌سین معزی. [این داستان، در منابع معتبر به نام ابوعلام حیری آمده است]. تعداد کل شخصیت‌های داستانی، با لحاظ تکرار، ۷۱۲۲۶ نفر و بدون تکرار، ۴۹۵۸ نفر هستند. [معنی عبارت «با لحاظ تکرار» آن است که برخی از اشخاص به اشکال متعدد در داستان‌های مختلف ایفای نقش کرده‌اند]. مروی گذرا بر بسامد حضور اسامی اشخاص داستانی، نکاتی را درباره نگرش‌های حاکم بر جهان داستان‌های متون فارسی روشن می‌کند:

از میان انبیا، پیامبر اسلام (ص) با ۲۹۷۲ حکایت، در بالاترین سطح، موسی (ع) با ۳۹۸ حکایت، و عیسی (ع) با ۳۰۰ حکایت، سلیمان (ع) با ۲۵۸ حکایت، و یوسف (ع) با ۱۷۶ حکایت به ترتیب در مقام‌های بعدی جای دارند. از خیل عرفایی‌ترین بسامد از آن شیخ صفی است با ۸۹۶ حکایت.^۱ ابوسعید ابی‌الخیر، ۳۴۸ حکایت، احمد جام ۳۲۵ حکایت، جنید بغدادی ۲۴۶ حکایت، ابراهیم ادهم ۲۲۰ حکایت، شبیلی ۲۰۱ حکایت، ذوالنون ۱۵۷ حکایت، حسن بصری ۱۴۲ حکایت، روزبهان بقلی ۱۰۰ حکایت، سفیان ثوری ۸۴ حکایت و سری سقطی ۷۷ حکایت، در مراتب بعدتر جای می‌گیرند. سه نفر نخست چون دارای کتب مقامات هستند، تعداد حکایت‌هایشان بیش از دیگران است و غالباً هم یک بار نقل شده‌اند؛ اما حکایت‌های سایر عارفان در میان انبوه متون فارسی پراکنده و گاه مکرر است که نشان از شهرت و مقبولیت گروه دوم در میان احاد جامعه دارد. از میان امامان شیعه، غلبۀ مطلق با امام علی (ع) است با ۹۲۹ حکایت، و پس از او امام حسین (ع) با ۱۶۸۱ حکایت و امام حسن (ع) با ۱۳۵ حکایت در مراتب بعدی جای دارند. از میان خلفای اربعه، علی (ع) با ۹۲۹ حکایت مقام نخست را دارد، و عمر بن خطاب با ۵۲۲ حکایت، ابوبکر با ۲۸۶ حکایت و

۱. خیل کثیر داستان‌های شیخ صفی در مجموعه حاضر، مقول از کتاب صفوۃ‌الصفای این بزار اردبیلی است.

عثمان بن عفان با ۱۰۷ حکایت در مراتب بعدی قرار می‌گیرند. از شاهان ایران، بیشترین حکایت درباره محمود غزنوی روایت شده است با ۲۳۳ حکایت، و پس از او انوشیروان با ۱۹۳ حکایت در بالاترین حد جای دارد. از میان فرشتگان، جبرنیل با ۷۵۷ حکایت، ابلیس با ۳۸۶ حکایت، و عزرائیل با ۱۴۴ حکایت به ترتیب در مقام اول تا سوم قرار می‌گیرند. در میان حیوانات، بیشترین حکایت از آن شیر است با ۱۳۹ حکایت، و پس از آن، سگ با ۹۶ حکایت و مار با ۸۸ حکایت در رده‌های بعدی جای دارند. از حکام اسلامی، هارون الرشید با ۳۴۶ حکایت نخستین مقام را دارد و پس از او معاویه با ۱۱۷ حکایت و عمر بن عبد العزیز با ۸۴ حکایت جای دارند. در میان اسامی عام، حکایت‌های فراوانی درباره این اشخاص روایت شده است: شاه ۷۷۲ حکایت، درویش ۴۵۶ حکایت، زن ۳۶۸ حکایت، غلام ۳۳۹ حکایت، هاتف ۲۷۶ حکایت، شخصی ۲۷۳ حکایت، وزیر ۲۶۲ حکایت، کنیز ۲۴۷ حکایت، فرشته ۲۴۶ حکایت، جوان ۲۴۵ حکایت، پیرزن ۲۳۴ حکایت، مادر ۲۲۰ حکایت، پیر ۲۱۶ حکایت، کودک ۱۹۰ حکایت، دزد ۱۸۲ حکایت، قاضی ۱۸۱ حکایت، اعرابی ۱۵۸ حکایت، زاهد ۱۴۷ حکایت، پرسشگر ۱۴۲ حکایت، خلیفه ۱۳۹ حکایت، دیوانه ۱۳۹ حکایت، بازگان ۱۲۳ حکایت، فقیر ۱۱۶ حکایت، خادم ۱۱۴ حکایت و گدا ۱۰۸ حکایت. چنان‌که پیداست، شاه و درویش دارای بیشترین مرتبه و گدا دارای پایین‌ترین تعداد حکایت هستند که نشان از میزان نفوذ و طبقه شاهان و درویشان در زیر مجموعه خود دارد. به همین ترتیب، با مطالعه در بسامد اشخاص داستانی، می‌توان به بسیاری نتایج دیگر دست یافت که این خود، یکی دیگر از فواید فرهنگنامه حاضر است.

۷. مکان (place): با اینکه عنصر مکان، در داستان‌های کهن فارسی، موضوعیت و تشخوص چشم‌گیری نداشته و چندان هم مورد تأکید قصه‌پردازان نبوده است، در مواردی محدود نشانه‌هایی کلی از مکان وقوع قصه را در داستان‌ها سراغ داریم. در این بند، اسامی مکان‌های تصریح شده در متن داستان‌ها را آورده‌ایم. اسامی مکان‌ها در مجموعه این فرهنگنامه گستره وسیعی دارد و از اعلام جغرافیایی خاص گرفته تا اسامی عامی چون مسجد، میخانه، حمام، کوچه و... را دربرمی‌گیرد. در اختیار داشتن فهرستی از این اسامی زمینه را برای مطالعه در بستر جغرافیایی شکل‌گیری رخدادها و داستان‌ها فراهم می‌آورد. به علاوه آنکه اهمیت تعیین نام مکان‌ها در داستان‌های بلند به مراتب مهم‌تر و ارزش‌تر است و در تبارشناسی داستان‌های نیز سودمند خواهد بود. از میان نام‌های متعدد مکان‌ها برخی پربسامدترند؛ از آن جمله‌اند: مکه (۳۶۵)، بغداد (۳۶۴)، مدینه (۳۱۹)، نیشابور (۲۲۲)، شام (۱۳۶)، کوفه (۱۱۴)، خراسان (۱۰۸)، روم (۱۰۴)، کعبه (۷۸)، یمن (۷۷)، هند (۵۹)، چین (۵۵)، شیراز (۵۲)، مرو (۵۱)، تبریز (۵۰)، میهنه (۵۰)، کرمان (۳۸)، فارس (۳۲)، هرات (۳۲)، غزنی (۳۱)، دهلی (۲۲)، گرمrod (۲۸)، مدان (۲۶)، گیلان (۲۳). چند شهر نخست، عمده‌تاً در شمار شهرهای مذهبی هستند که نشان از غلبۀ فرهنگ دینی بر داستان‌های فارسی دارد. در میان اسامی عام مکان‌ها، بیابان مسجد (۲۰۴)، مسجد (۱۸۸)، گورستان (۶۳)، خانقاہ (۸۱)، بیشترین حضور را در داستان‌های فارسی

دارند که بی‌گمان، بیابان و خانقاہ با داستان‌های صوفیانه، و مسجد و گورستان با داستان‌های دینی ارتباط دارند. چنان‌که پیداست، در اختیار داشتن فهرستی از اسمای مکان‌ها، به‌خصوص مکان‌های کمتر شناخته‌شده و یا ناشناخته، می‌تواند برای مطالعات جغرافیایی و ایران‌شناسی نیز مفید باشد.

۸. بن‌مایه‌ها و مضامین (motives and themes): بن‌مایه، که از آن با عنوانین دیگری چون «نقش مایه»، «مایه»، «مایه تکراری»، و «مایه قراردادی» تعبیر شده، از نظر ماعنصر ساختاری تکرارشونده و پربسامد قصه‌ها نظیر اشخاص، اشیا، مکان‌ها، زمان‌ها، مضامین و مفاهیم است که در قصه‌های یک ملت، قصه‌های یک مقطع تاریخی خاص، و یا در قصه‌های یک قصه‌پرداز یا نویسنده، به‌غور کاربرد دارد و قصه‌پرداز به مدد آن‌ها جنبه‌های ساختاری و مفهومی و زیبایی‌شناختی داستان خود را تقویت می‌کند و بر زیبایی و تأثیرگذاری آن می‌افزاید.^۱ از این منظر، «بن‌مایه» یک عنصر سبکی در قصه‌هاست که با مطالعه در بسامد و نوع حضورش در قصه، می‌توان درباره اصالت، زیبایی و بدیع بودن آن قصه سخن گفت. از آن‌جاکه بن‌مایه‌ها طیف وسیعی از عناصر داستانی همچون مضمون، موضوع، اشخاص، اشیا، زمان‌ها و مکان‌های قصه را دربرمی‌گیرند، بن‌مایه‌ها و مضامین را در کثار هم آورده‌ایم تا امکان جست‌وجوی جامع تر و سهل‌تر در نمایه را فراهم آورد. از بن‌مایه‌های پربسامد می‌توان به اشخاص حقیقی، نمادین، حیوانی، نباتی، قدسی و اساطیری؛ مفاهیم داستانی (مانند جاودانگی، بی‌مرگی، بی‌فرزنندی، ترس، تردید و عشق)؛ حوادث داستانی (همچون قتل، فرار، سرقت، سفر کردن، طی‌الارض، ضمیرخوانی و خرق عادت)؛ اشیا و عناصر مادی (نظیر شمشیر، سبد جادویی، انگشتی و سیب) و امثال این‌ها اشاره کرد.

این بند که از مهم‌ترین بندهای هر مدخل محسوب است، تمامی بن‌مایه‌های آن قصه را دربر دارد و عرضه فهرست کاملی از آن در بخش نمایه کتاب، زمینه مناسبی برای پژوهش‌های بعدی در حوزه داستان‌پژوهی، مطالعات هنری، فرهنگی و اجتماعی خواهد بود؛ همچنین، به مدد مطالعه در بن‌مایه‌های مشترک داستانی، می‌توان میزان تحول داستان‌های فارسی را مطالعه و تحلیل کرد، و یا به مطالعه تطبیقی میان داستان‌های فارسی و سایر ملل پرداخت. به علاوه ما برآئیم که بن‌مایه‌های داستانی می‌توانند ملاک ساختاری مناسبی برای طبقه‌بندی قصه‌های فارسی در اختیار پژوهشگران بگذارند. برای مثال فهرست زیر شامل ۱۵۰ فقره بن‌مایه است که در فرهنگنامه حاضر بیشترین بسامد را دارند می‌تواند ذیل عنوانین کلی^۲ بن‌مایه‌های اشخاص، مفاهیم، رخدادها، اشیا، اعداد و نظایر این‌ها قرار گیرد. بر این اساس، همچنین می‌توان وجوه مشترک داستان‌های زیرمجموعه یک بن‌مایه را شناسایی و یا روایت اصلی داستان‌ها را دریابی کرد. اینکه فهرست ۱۵۰ بن‌مایه پربسامد در فرهنگنامه:

۱. برای اطلاع بیشتر از نوع رویکرد مؤلفان به عنصر «بن‌مایه»، نک. بن‌مایه: تعاریف، انواع و کارکردها، محمد پارسان‌سپ، مجله نقد ادبی، سال ۱، شماره ۵، ۷-۴۰، ۱۳۸۸.

۲. در این فهرست، بن‌مایه‌هایی آمده‌اند که دست‌کم صد بار در داستان‌های فرهنگنامه تکرار شده‌اند.

۱۱۸	ایثار	۱۱۷	خجل و خست	۱۱۶	سماع	۱۱۵	استقبال
۱۲۰	پاداش	۱۲۰	تعقیب	۱۲۰	زندان	۱۱۹	گذر از مهالک
۱۲۷	پیغام	۱۲۵	هزار	۱۲۴	فرقان	۱۲۲	عقلای مجانین
۱۳۳	توطئه‌گری	۱۲۹	آتش	۱۲۸	بدگویی	۱۲۸	غور
۱۳۸	درخواست کردن	۱۳۸	نذر کردن	۱۳۵	گریه	۱۳۳	تسخر
۱۴۳	تعیر خواب	۱۴۱	زن	۱۴۰	درویش	۱۳۹	آرزو
۱۵۰	اعتراض	۱۵۰	نماز	۱۴۷	اجابت دعا	۱۴۷	زنا
۱۵۵	فرشته	۱۵۴	توکل	۱۵۱	کامیابی	۱۵۱	وزیر
۱۶۴	احضار	۱۶۳	شجاعت	۱۶۱	باخشش‌های شاهانه	۱۶۰	جاسوس و جاسوسی
۱۷۰	فراست	۱۶۹	عبادت	۱۶۶	گداشی	۱۶۵	بزم
۱۷۵	چاه	۱۷۴	خش و غضب	۱۷۱	زمد	۱۷۰	تجارت
۱۷۹	حماقت	۱۷۸	خواستگاری	۱۷۸	گم شدن	۱۷۷	ناشناس ماندن
۱۹۰	شوخ طبعی	۱۸۶	عاجز شدن	۱۸۱	طبع	۱۷۹	تولد
۲۰۴	وصیت	۲۰۳	خلیفه	۱۹۹	قضاؤقدر	۱۹۱	مزده و بشارت
۲۱۷	نیکوکاری	۲۱۳	عذاب الهی	۲۰۸	کنیز	۲۰۷	جس
۲۲۵	امداد غیبی	۲۲۳	نفرین کردن	۲۲۰	تغییر شکل	۲۲۰	تنبیه کردن
۲۲۳	بخشن و نجات	۲۳۲	رسالت	۲۲۹	چهل	۲۲۸	ظلم و ستم
۲۴۶	شرط	۲۴۲	سحر و جادو	۲۳۹	تحزل روحی	۲۳۵	حج
۲۵۴	عاشق شدن	۲۵۲	رسولی	۲۴۸	قضارت	۲۴۸	هفت
۲۷۳	حسابت	۲۷۱	غلام	۲۶۸	نامه	۲۵۹	عذرخواهی
۲۷۹	قرف	۲۷۸	اقرار و اختراف	۲۷۷	پیشگویی	۲۷۷	تدیر
۲۹۱	الهام غیبی	۲۸۶	شفاعت	۲۸۳	تهمت زدن	۲۸۳	هدیه
۳۲۴	وحی	۳۱۳	اسارت	۳۱۲	انتقام	۲۹۷	مناظره
۳۴۹	پیر / شیخ	۳۴۵	ابلیس	۳۳۹	تهدید کردن	۳۲۹	مشورت
۳۹۳	پاری و کسک	۳۹۱	جستجو	۳۸۷	دروگوگویی	۳۷۵	ایمان
۴۲۶	مشکار	۴۱۴	شکایت	۴۱۲	پیشمانی	۴۱۱	جبنیل
۴۹۷	عشق	۴۵۷	ترس و خست	۴۵۵	ازدواج	۴۴۱	عفو و بخاشایش
۵۱۵	فارار	۵۷۱	آزمایش	۵۴۲	ریاضت	۵۲۰	مهمن و مهمانی
۶۸۶	دزدی و راهزنی	۶۷۵	مکروحیله	۶۵۸	مرید	۶۲۴	بخشن
۷۷۷	پندواندرز	۸۰۵	پرش و پاسخ	۷۸۲	قتل	۷۴۳	بیمار و بیماری
۱۱۷	مجازات	۱۲۱۳	حاضر جوابی	۱۱۶۵	توبه و استغفار	۱۱۲۷	جنگ و رزم
۱۸۴۲	خرق عادت	۱۵۸۵	خواب و خواب دیدن	۱۵۷۰	سفر و مسافر		

۱۱۵ بهشت	۱۱۴ شرمساری	۱۱۳ آشتبانی	۱۱۱ عدل و انصاف
۱۱۰ غارت	۱۱۰ قحطی	۱۱۰ نجات	۱۰۹ توانگری
۱۰۹ کوشش‌نیتی	۱۰۹ لجاجت	۱۰۸ ابله و ابله‌ی	۱۰۸ خضر
۱۰۸ مار	۱۰۵ صبر کردن	۱۰۲ انکار	۱۰۰ دریا

چنان‌که مشاهده می‌شود، بن‌ماهیه «خرق عادت» با فاصله معنادار و بسامد بالا نسبت به بقیه قرار دارد و گویای این نکته است که اغلب داستان‌های فارسی در فضایی خیالی و سوررئالیستی جریان داشته، با هاله‌ای از تقدس همراه بوده است. همچنین مطالعه در بن‌ماهیه‌های پرسامد تا حدود زیادی جهت‌گیری فکری و اعتقادی ایرانیان را به نمایش می‌گذارد؛ از این‌روست که مثلاً بسامد بالای بن‌ماهیه «مرگ» نشان‌دهنده مرگ‌اندیشی و آخرت‌جویی مردمان اعصار مختلف است.

۹. آداب و رسوم (folklore): ذیل این عنوان کلی و البته با اندکی تسامح، تمامی اطلاعات مربوط به آداب و رسوم، اعتقادات، خرافه‌ها و باورها، اساطیر، دانش‌های عوام، آیین‌ها، اعياد، جشن‌ها، بازی‌ها و دیگر مقولات مرتبط با آن‌هارا، که در داستان بدان تصریح یا اشاره شده، به طرزی فشرده و در قالب تعبیرات مصدری و یا کلمات کلیدی آورده‌ایم. در برخی موارد، داخل پرانتز اطلاعی کوتاه درباره این مقولات آورده شده است. عرضه فهرستی از این مقوله‌ها در پایان کتاب می‌تواند امکان و زمینه مناسبی برای مطالعات فرهنگی و اجتماعی فراهم آورد.

۱۰. خوراک (foods): چنانچه در متن داستان به نام غذاها، حبوبات، داروها، چاشنی‌ها، نوشیدنی‌ها و نظایر این‌ها اشاره شده، این اسامی در بند خوراک ثبت گردیده است. به علاوه، در صورت امکان و نیاز، توضیحی کوتاه درباره نوع و کیفیت طعام یادشده داخل پرانتز آورده‌ایم؛ فی المثل پالوده معقود (مسئطی)، و یا سباطی (نوعی نان).

۱۱. پوشش (clothes): اسامی لباس‌ها و یا اصطلاحات متعلق به این حوزه در این بند آورده شده است. همچنین، برای رفع ابهام در برابر برخی از موارد توضیحی کلیدی آورده‌ایم؛ مانند آنکامه (نوعی آش ترش) ۱۲. ابیه (buildings): نام بنای‌های تاریخی، بنای‌های عمومی، اقسام معماری و اصطلاحات و تعبیر مربوط به آن در این بند درج شده است.

۱۳. موسیقی (music): سازها و اصطلاحات و تعبیرهای مرتبط با موسیقی به همراه توضیحات تکمیلی ضروری در بند موسیقی آورده شده است.

۱۴. فرق و مذاهب (sects and religions): در این بند، عنوان فرقه‌ها و نحله‌های فکری و مذاهب، به انضمام اصطلاحات و تعبیرات مرتبط با آن‌ها را آورده‌ایم.

۱۵. اشیا (things): بند اشیا شامل اسامی اشیا و تمامی عناصر مادی است که در متن داستان‌ها بدان‌ها تصریح شده و در بندۀ‌ای پیشین جایی نداشته‌اند.

۱۶. نوع داستان (type of tale): با اعلم به اینکه هرگونه نویسندگان و طبقه‌بندی داستان‌ها نسبی است و نتیجه آن قطعیت نخواهد داشت، برای در اختیار داشتن آماری از گونه‌های مختلف داستان فارسی، ذیل عنوان «نوع داستان»، از مدخل نگاران خواسته شده تا براساس موضوعاتی چون عرفانی، اجتماعی-سیاسی، تعلیمی، اخلاقی، تاریخی، دینی، عاشقانه، فلسفی، حماسی، شگفت‌انگیز، طنزآمیز، حیوانات، پریان، تمثیلی، ... نوع آن‌ها را ثبت کنند. توضیح اینکه ممکن است داستانی واحد ذیل دو یا سه نوع داستان طبقه‌بندی شده باشد؛ از این‌رو، در آمار عرضه شده، تعداد کل انواع مختلف داستان ۴۰۱۴۲ است که با تعداد واقعی داستان‌های فرهنگنامه نیامده است، ولی فهرستی اطلاعات موجود در ذیل این بند، برای رعایت اختصار، در متن فرهنگنامه نیامده است، از آن همراه با درصد هر نوع و ذیل انواع کلی‌تر در زیر آورده می‌شود:

جدول بسامد و درصد انواع داستان

ردیف	نوع داستان	تعداد	درصد
۱	عرفانی + اولیا	(۵۲۹۸+۶۳۳۶) ۱۱۶۳۴	۲۸/۹
۲	اخلاقی + تعلیمی	(۳۷۵۳+۷۸۱۸) ۱۱۵۷۱	۲۸/۸
۳	دینی	۶۸۷۱	۱۵/۸
۴	تاریخی	۲۳۸۷	۰/۹
۵	طنز، هجوه و لطیفه	۱۹۵۵	۴/۸
۶	شگفت‌انگیز + پریان	(۱۶+۱۴۵۴) ۱۴۷۰	۳/۷
۷	اجتماعی-سیاسی	۱۴۶۹	۳/۷
۸	عاشقانه	۷۸۵	۱/۹
۹	تمثیلی و رمزی	۶۷۵	۱/۷
۱۰	اساطیری	۵۹۳	۱/۴
۱۱	حیوانات	۴۳۶	۱
۱۲	حماسی + پهلوانی	(۶۴+۱۷۲) ۲۳۶	۰/۶۰
۱۳	فلسفی	۳۱	۰/۰۷
جمع کل			۴۰۱۴۲
۱۰۰			

این جدول، در یک نگاه، جهت‌گیری‌های فکری-فرهنگی جامعه ایرانی را در تاریخ هزار ساله پس از اسلام به تصویر می‌کشد؛ چنان‌که اخلاق و عرفان با نسبتی مساوی همواره در صدر داستان‌ها و فرهنگ و زندگی مردم جای داشته است.

علاوه بر متن فرهنگنامه و اطلاعاتی که ذیل هر مدخل گنجانده شده، فرهنگنامه داستان‌های متون فارسی، دارای دو پیوست «کتاب‌نامه تفصیلی» و «نمایه‌ها» خواهد بود. ذیل کتاب‌نامه تفصیلی علاوه بر اطلاعات کتاب‌شناختی متون مورد تحقیق، توضیح مختصری در باب ساختار، سبک و محتوای آن‌ها نیز عرضه شده است. بدینه است توضیحات درج شده ذیل آثار گمنام یا کمترشناخته شده اهمیت بیشتری دارد و ارزندگی متن و جهات داستانی آن را بر خواننده آشکار خواهد کرد. نمایه‌های کتاب شامل فهرست بن‌مایه‌های داستانی، اشخاص، موضوعات، مکان‌های داستان، نظامات حکومتی، اطلاعات مردم‌شناختی (آداب و رسوم، آئین‌ها، خوراک و پوشاك) و نظایر این‌هاست که در حد نیاز، خواننده را در دستیابی به اطلاعات موجود در این فرهنگ یاری می‌دهد و نیز، بستر مناسبی را برای پژوهش‌های داستان‌شناختی، جامعه‌شناختی، مردم‌شناختی، معماری، هنر و ... فراهم می‌آورد. همچنین این نمایه‌های متعدد زمینه وسیعی را برای پژوهش‌های بنیادین در حوزه ادبیات روایی کلاسیک فراهم می‌آورد و نیز اطلاعات موجود مرتبط با شیوه‌های زندگی و معاش مردم در روزگاران گذشته و مواد لازم را برای ساخت سریال‌ها، فیلم‌ها، کارتون‌ها، انیمیشن‌ها و نمایش‌نامه‌ها، در دسترس نویسنده‌گان، برنامه‌ریزان، کارگردانان و هنرمندان این حوزه‌ها قرار می‌دهد. یادآور می‌شود که شماره‌های مقابل هر مدخل نمایه، همان شماره اختصاصی مقابل مدخل‌های داستانی در متن فرهنگنامه است، نه شماره صفحه فرهنگنامه یا متون ادبی. بنابراین برای دستیابی به اطلاعات هر داستان در متون اصلی نخست باید به مدخل داستانی در فرهنگنامه مراجعه کرد و سپس، بر پایه اطلاعات موجود در فرهنگنامه، نشانی آن را در متن اصلی آن یافته.

کتاب‌نامه تفصیلی مشتمل است بر اطلاعات کتاب‌شناختی تمامی متون مورد تحقیق، به انصمام اطلاعاتی اجمالی در باب محتوا، ساختار، سبک روایی و احیاناً خصلت‌های زبانی متون ادبی. طبعاً اطلاعاتی که ذیل متون گمنام، کمترشناخته شده و یا چاپ‌های سنگی آورده می‌شود، اهمیت بیشتری دارد و تأکید اصلی ما در کتاب‌نامه تفصیلی بر معرفی بهتر همین متون بوده است.

کارکردها

برای فرهنگنامه حاضر می‌توان کارکردهای گوناگونی تصور کرد؛ از آن جمله‌اند:

نخست. کارکردهای ادبی

چنان‌که پیشتر گفته شد، رویکرد ما در این کتاب بر مطالعات ساختاری و نگاهی کلیت‌نگر بر متون ادبی (داستان‌ها) مبتنی بوده، هر داستان را به عنوان یک کل در نظر گرفته‌ایم و یافته‌های به دست آمده نیز برپایه همین رویکرد حاصل شده است. از این‌رو، برآئیم که تدوین این فرهنگنامه می‌تواند بر شیوه‌های مطالعه و تحقیق در آثار داستانی قدیم پرتو افکند و توجه خواننده‌گان و مخاطبان داستان‌ها را از برخوردهای

جزئی نگرانه و فقةاللغوی رایج در باب متن‌های ادبی (نظیر لغت، نحو و بلاغت)، به کلیت ساختاری، گفتمانی و هنری داستان‌های نیز معطوف دارد. بدین ترتیب، انتظار آن است که این نگرش در درازمدت بتواند شیوه مطالعات ادبی را تغییر دهد و نوع نگرش مخاطبان به متنون ادبی را اصلاح کند.

بعلاوه، فرهنگنامه داستان‌های متنون فارسی تقریباً بخش اعظم دارایی‌های فرهنگی ایرانی در حوزه داستان، یعنی داستان‌های فارسی قدیم، را یکجا در اختیار علاقمندان و پژوهندگان قرار می‌دهد؛ صرف نظر از خصلت لذت‌بخشی و سرگرم‌کنندگی داستان‌ها، هم کسانی که با هدف تحقیق در داستان‌های قدیم به این کتاب مراجعه می‌کنند به هدف خود خواهند رسید، و هم آنان که در پی کسب اطلاع از فرهنگ، تاریخ و جامعه‌قدیم ایرانی هستند، دستی پُر از این اطلاعات خواهند داشت. نیز به کمک این فرهنگ می‌توان، به راحتی و با مراجعه به فهرست‌های گوناگون، در مورد موضوع یا موضوعات مورد نظر، حکایت یا حکایت‌های متعددی پیدا کرد. فی المثل اگر بخواهیم داستان‌هایی با موضوع ایثار بیاپیم با مراجعه به کلیدوازه‌هایی چون ایثار، فداکاری، گذشت و سایر مترادف‌های آن، به تمامی حکایات مرتبط با آن دست خواهیم یافت و در این کار البته، مدخل‌های ارجاعی، نقش و کارکرد بسزایی دارند؛ و نیز وقتی بخواهیم درباره بن‌مایه‌های داستانی پژوهش کنیم، بیش از پانصد بن‌مایه اصلی و حدود هشتادهزار زیرمجموعه و بن‌مایهٔ فرعی در این فرهنگنامه قابل دستیابی است. اگر بخواهیم مثلاً درباره «دایه» و نقش‌های مختلف داستانی این تیپ داستانی مطالعه کنیم، به هفتاد فقره داستانی که دایه به عنوان بن‌مایه در آن‌ها حضور دارد مراجعه می‌کنیم و یا اگر بخواهیم درباره نقش و کیفیت حضور ابلیس در داستان‌های فارسی تحقیق کنیم، حدود ۴۰۰ فقره داستان موجود در این فرهنگنامه اطلاعات ذی قیمتی در اختیار ما خواهد گذاشت.

همچنین در این فرهنگ، با کنار هم قرار گرفتن داستان‌های مشابه با توجه به سیر تاریخی پیدايش آن‌ها (از قدیم‌ترین نمونه تا جدیدترین روایت)، می‌توان اولاً سرچشمه داستان‌های راشناسی کرد و به کهن‌ترین روایت دست یافته؛ ثانیاً به مطالعه تطبیقی در روایت‌های مختلف آن پرداخت و اوج و فرود قصه‌پردازی را در دوره‌های مختلف نشان داد؛ ثالثاً موارد تشابه و اختلاف ساختاری و محتوایی هر یک را به دست آورد و به نقد و مقایسه دست زد، بنابراین می‌توان به میزان و علل دخل و تصرف آفرینندگان داستان‌های مشابه پی برد؛ حتی می‌توان تأثیر شرایط اقلیمی، فرهنگی، اجتماعی، و تاریخی را بر سبک قصه‌پردازی تعیین کرد. این امر خود زمینه مقایسه داستان‌های فارسی را با آثار غیرفارسی نیز مهیا می‌سازد.

نکته دیگر اینکه داستان‌ها غالباً بازتاب دهنده لایه‌های مختلف فکری، فرهنگی و اجتماعی جامعه خود هستند و درست به همین دلیل، بررسی تطبیقی- مقایسه‌ای آن‌ها می‌تواند تحولات فکری و تغییرات گفتمانی جوامع را به خوبی نشان دهد. چه بسیارند داستان‌هایی که روایت‌های متعددی از آن‌ها، آن‌هم از دوره‌های مختلف، در دست و در این کتاب ضبط است و مطالعه این روایت‌ها می‌تواند تغییرات گفتمانی هر دوره را به روشنی نشان دهد.

دوم. کارکردهای مردم‌شناختی و جامعه‌شناختی

از جمله اطلاعاتی که فرهنگنامه حاضر در دسترس مخاطب قرار می‌دهد اطلاعاتی است مربوط به زندگی مردم در روزگاران قدیم، همچون خوراک و پوشاك، ابزارها و سبک زندگی، کسب‌وکار و مشاغل رایج در آن زمان، بازی‌های و سرگرمی‌ها، هنرهایی مانند موسیقی و شعر، اعتقادات، باورها، خرافه‌ها، آیین‌ها و رسوم قدیم و مواردی دیگر نظیر این‌ها. از این منظر، این فرهنگنامه می‌تواند مواد اولیه را برای رساله‌های دانشگاهی و برخی پژوهش‌های بنیادی نیز فراهم سازد. همچنین، در حوزه مطالعات اجتماعی و سیاسی، به مدد اطلاعات این فرهنگنامه می‌توان به نوع حکومت‌ها، گفتمان‌های سیاسی و اجتماعی مسلط، روابط مردم با حاکمیت و روابط حاکمیت با مردم، روابط ایران و سرزمین‌های هم‌جوار، نهادهای سیاسی و اجتماعی، دستگاه‌های قضاء، تعلیم و تربیت، لشکر، نظام جنگ و جاسوسی، دادوستد، جرایم و بزهکاری‌های اجتماعی و امثال این‌ها دست یافت.

سوم. کارکردهای هنری و فرهنگی

یکی از اصلی‌ترین مشکلات مستندسازان، نمایش نامه‌نویسان، سازندگان بازی‌های رایانه‌ای، آنیمیشن‌سازان، نویسندهان فیلم‌نامه‌ها و سریال‌های تاریخی، کمبود اطلاعات مربوط به زندگی مردمان گذشته و دشواری دسترسی به آن‌هاست. اطلاعاتی که غالباً در تاریخ‌های مدون و منابع رسمی گذشته اثری از آن‌ها بر جای نیست و کمتر نویسنده‌ای به ضبط و ثبت آن‌ها اقدام کرده است. کتاب حاضر، از آنجاکه در بردارنده مجموعه‌ای بزرگ از داستان‌های قدیم است، طبعاً مجموعه اطلاعات مردم‌شناختی جامعه‌ قدیم (خوراک، پوشاك، مشاغل، موسیقی، مکان‌ها، باورها، نظامات اجتماعی و...) را با خود دارد. از این‌حیث، بخشی از یافته‌های این تحقیق می‌تواند پشتونه فرهنگی و تاریخی مغتمی برای حوزه‌های هنری عصر حاضر باشد. علاوه بر این، در اختیار داشتن اسامی قهرمانان داستان‌های کلاسیک فارسی و متن داستان‌های مربوط به هر قهرمان، اطلاعات مفیدی در دسترس کارگزاران حوزه‌های هنری و سینمایی می‌گذارد تا بتوانند به آثار خود شکل و شمایل تاریخی و مستند بیخشند.

سوای این سه کارکرد اصلی، می‌توان فواید دیگری برای فرهنگنامه حاضر در نظر آورد؛ از جمله فوایدی که این فرهنگنامه برای تدوین تک‌نگاری‌هایی در باب گونه‌های مختلف داستان، از جمله داستان‌های عرفانی، صوفیانی، تاریخی، فلسفی، عاشقانه، دینی، و امثال این‌ها با خود دارد؛ یا اطلاعات فراوانی که می‌تواند در اختیار پژوهندگان حوزه‌های تاریخ، جامعه، دین، عرفان و فلسفه قرار دهد.

زبان و سبک نوشتار

بر آن بوده‌ایم تازبان و نثر فرهنگنامه، به خصوص در بخش خلاصه‌ها، علمی، ساده، روانی و به دور از

هرگونه آرایش لفظی باشد؛ حتی کوشیده‌ایم تا سرحد امکان، نشانه‌های قدمت زبان فارسی را از متن داستان‌ها بزداییم و نثری معیار و یکدست عرضه کنیم. خلاصه داستان‌ها به صیغه حال اخباری روایت شده‌اند؛ نظری «ابوسعید ابی‌الخیر در راهی می‌گذرد، مردی را می‌بیند که ...» این نوع روایت تهیه خلاصه از قصه‌های طولانی را برای مدخل‌نگاران تسهیل می‌کند و به خواننده نیز یاری می‌دهد داستان را به سهولت دریابد.

مدخل‌های عموماً در سه مرحله بررسی، بازپرایی و ویرایش شده‌اند تا نثر نوشته‌ها سالم و یکدست شود. مبنای کار در ویرایش فتی کتاب شیوه‌نامه مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی بوده است. در استفاده از منابع سعی شده است حتی المقدور از بهترین چاپ‌ها و معتبرترین تصحیح‌های موجود استفاده شود؛ با این همه، در مدت زمان هفده ساله‌ای که صرف این تحقیق شد، برخی از متون مجدداً تصحیح و چاپ گردید که طبعاً امکان بازنویسی مدخل‌ها و بازنگری در کار فراهم نبوده است. همچنین، باید اقرار کرد که در سال‌های اخیر روند تصحیح متون نویافته روبه تزايد نهاده، تعدادی از متون فارسی هم به تازگی زینت تصحیح و چاپ یافته‌اند و ما باز هم بنا به دلایل پیش‌گفته از مدخل‌نگاری داستان‌های این متون بازمانده‌ایم.

فهرست متون کارشده، براساس سیر تاریخی

فهرست زیر حاوی تمامی متون چاپ شده فارسی، اعم از چاپ سربی و سنگی تا سال ۱۳۸۶ ش (سال اتمام طرح پژوهشی حاضر) است؛ اما محدوده تاریخی تحقیق، تا سال ۱۳۶۴ قمری (برابر با ۱۳۰۰ شمسی) را دربر دارد. این فهرست بر اساس سال تألیف آثار مرتب شده، با این همه، تعیین سال دقیق تألیف برخی از متون ممکن نبود؛ در این موارد، براساس تاریخ‌های قیدشده در مقدمه آثار یا سال وفات مؤلف، این تاریخ به صورت تقریبی تعیین گردید. در غیر این دو صورت ناگزیر بوده‌ایم آخرین سال قرنی را که اثر در آن قرن تألیف شده است برگزینیم؛ فی‌المثل، تاریخ‌هایی چون ۵۹۹ می ۶۹۹ و ...، تاریخ دقیق تألیف آثار نیست؛ بلکه دلالت بر آخرین سال قرنی دارد که مؤلف در آن زیسته است.

در این فرهنگنامه، ۴۲۲ عنوان کتاب و رساله و مجموعه در موضوعات ادبی- داستانی، تاریخی، دینی- تفسیری، فلسفی، صوفیانه- عرفانی، جغرافیایی و امثال این‌ها با حجمی برابر با ۱۶۲۸۱۴ صفحه، مطالعه و بررسی گردید که از این میان، کشف‌الاسرار مبتدی با ۶۰۷۰ صفحه، حجیم‌ترین رساله کفش‌دوزی با ۲ صفحه حجم نحیف‌ترین متون بوده‌اند. از خلال متون نامبرده، جمیعاً ۲۶۷۰۳ داستان شناسایی و استخراج شد. گفتنی است که از این تعداد، حدود ۱۰ درصد با تعریف داستان در شیوه‌نامه همسوی نداشت و در مراحل میانی کار حذف گردید؛ بنابراین، شمار واقعی مدخل‌های داستانی در فرهنگنامه بالغ بر ۲۴۳۲۰ فقره است که به اضافة ۲۳۸۳ مدخل ارجاعی، عدد آن‌ها به ۲۶۷۰۳ مدخل

بالغ شده است. گفتنی است از این تعداد غلبه مطلق با داستان‌های کوتاه است و تنها حدود یک درصد از مدخل‌ها را داستان‌های بلند و مستقل تشکیل می‌دهند. از میان متون قدیم، روضن الجنان و روح الجنان با ۱۲۵ فقره داستان و صفوة الصفا با ۱۱۰ داستان و تذكرة الاولیا با ۱۱۰ داستان سه متونی هستند که بیشترین تعداد داستان‌ها در آن‌ها آمده است. اینک فهرست متون:

سال	كتاب	مؤلف	تعداد صفحات	تعداد حکایات
۲۹۰	ترجمة تفسیر طبری	محمدبن جریر طبری	۲۹۸۲	۱۰۵
۳۵۲	تاریخ بلعمی	ابوعلی بلعمی	۱۲۱۱	۱۳۹
۳۷۰	ترجمة السواد الاعظم	ابوالقاسم اسحاق حکیم سمرقندی	۲۰۷	۲۸
۳۹۹	تفسیری بر عشری از قرآن مجید	تلشناس	۴۸۵	۱۳
۴۰۰	شاهنامه فردوسی	ابوالقاسم فردوسی	۳۲۰۵	۱۸۴
۴۱۷	تاج التراجم فی تفسیر القرآن للاعاجم	ابوالمنظر شاه فور بن طاهر اسفراینی	۱۴۶۳	۲۵۰
۴۲۵	ورقه و کلشاه	عوقی	۱۲۰	۱
۴۳۴	شرح التعریف لمذهب اهل التصوف	ابو ابراهیم اسماعیل بن محمد مستملی بخاری	۱۸۱۸	۲۷۳
۴۳۷	رسالہ قشیریہ	عبدالکریم بن هوازن قشیری	۹۱۸	۳۶۹
۴۳۷	ترجمة رسالہ قشیریہ	ابوعلی حسن بن احمد عنمانی	۸۳۵	۳۶۹
۴۴۱	وامق و عذرنا	ابوالقاسم عنصری	۱۲۹	۱
۴۴۵	تاریخ سیستان	تلشناس	۳۸۲	۲۷
۴۴۶	ویس و رامین	فخرالدین اسعد گرانی	۳۸۸	۱
۴۵۴	ترك الاخطاب في شرح الشهاب	ابوالحسن علی بن احمد	۷۷۴	۱۴۸
۴۵۸	گرشاسبنامه	ابو منصر علی بن احمد اسدی توسی	۵۰۰	۱
۴۶۵	کشف المحجوب	علی بن عثمان جلابی هجویری	۱۱۷۸	۱۶۶
۴۷۰	تاریخ بیهقی	ابوالفضل بیهقی	۸۱۵	۶
۴۷۱	برزو نامه	منسوب به خواجه عمید عطاء بن یعقوب عطایی رازی معروف به ناکوک	۲۰۰	۹
۴۷۵	قابل نامه	عنصرالمعالی کیکاووس بن اسکندر	۶۱۲	۳۹
۴۸۱	دیوان ناصر خسرو	ناصر خسرو قبادیانی	۴۰۰	۲
۴۸۱	مجموعه سائل خواجه عبدالله انصاری	خواجه عبدالله انصاری	۸۵۰	۲۵
۴۸۵	یوسف و زلیخا	منسوب به ابوالقاسم فردوسی	۳۶۷	۱
۴۸۵	بیان الایمان	ابوالمعالی محمدبن حسین علوی قمیه بلخی	۱۲۵	۳۰
۴۹۰	کیمیای سعادت	محمد غزالی	۱۴۰۰	۲۰۰
۴۹۱	مناقب الصوفیه	قطب الدین منصور عبادی مروزی	۱۵۳	۲۳

۳۵۸	۲۹۰۰	ابو بکر عیق نیشابوری سورآبادی	تفسیر سورآبادی	۴۹۴
۱	۲۱۷	ناشناس	بانوگشتبه‌نامه	۴۹۹
	۲۸۷	ناشناس	فرازمنامه	۴۹۹
۴	۶۸۲	ابرانشاهین ابی الخیر	بهمن‌نامه	۴۹۹
۶۸	۶۲۴	ناشناس	حمزه‌نامه	۴۹۹
۱۱۲	۴۹۰	ابوساحاقد ابراهیم بن منصور بن خلف نیشابوری	قصص الایبا	۴۹۹
۱۳۲	۲۴۰	ناشناس	پندپران	۴۹۹
۵	۸۷۵	ابرانشاهین ابی الخیر	کوش‌نامه	۵۰۴
۳۰	۴۹	محمد غزالی	تحفه‌الملوک	۵۰۵
۳۳	۳۷۹	خواجه نظام‌الملک توسی	سیاست‌نامه	۵۰۵
۸۲	۴۳۴	محمد غزالی	نصیحت‌الملوک	۵۰۵
۴۵	۳۷۴	ابو محمد علاء الدین محمد بن ابی بکر قلانسی نسخی	ارشاد در معرفت و وعظ و اخلاق	۵۰۵
۵۳	۵۶	خواجه معین الدین حسن سجزی	دلل‌العارفین	۵۱۴
۱۸	۱۵۰	منسوب به عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری	نوروزنامه	۵۱۷
۱	۲۰۰	احمد غزالی	سوانح العشاق	۵۲۰
۳	۴۵	رشید الدین ابوالفضل مبیدی	فضول	۵۲۰
۷	۵۲۲	احمد غزالی	مجموعه آثار فارسی غزالی	۵۲۰
۴۰	۵۶۷	ناشناس	مجمل التواریخ و القصص	۵۲۰
۵۰۶	۶۰۷۰	ابوالفضل مبیدی	کشف الاسرار و عذۃ البار	۵۲۰
۱۰	۴۳۰	منسوب به دقایقی مروزی	لمعقة السراج لحضرۃ الناج (بخیارنامه)	۵۲۴
۵	۳۵۸	ستانی غزنوی	مثنوی‌های حکیم ستانی	۵۲۴
۱۵	۱۳۸	عین‌القضات	لواجع	۵۲۵
۱۸	۱۹۹	لطفالله‌بن ابی سعد ابوروح	حالات و سخنان ابوسعید	۵۲۵
۷۵	۷۴۸	ابوالمجد مجدد‌دین آدم ستانی غزنوی	حدیقة‌الحقیقت و شریعة‌الطريق	۵۲۵
۱۶۵	۶۳۴	شهاب‌الدین احمد سمعانی	روح‌الارواح فی شرح اسماء‌الملک‌الفتاح	۵۳۴
۲	۴۱	محمد‌امین یوسف‌بن ایوب همدانی	ربة‌الحيات	۵۳۵
۳	۳۹۶	احمد جام نامقی (زندپیل)	مفتاح‌النحوات	۵۳۶
۶	۵۹۰	احمد جام نامقی (زندپیل)	روضه‌المذنبین و جنة‌المشتاقین	۵۳۶
۲۱	۴۶۲	احمد جام نامقی (زندپیل)	انس‌الثانیین و صراط‌الله‌المبین	۵۳۶
۳۵۲	۴۲۴	سیدالدین محمد بن موسی بن یعقوب غزنوی	مقامات زندپیل	۵۳۶
۶۱	۴۲۲	ابوالمعالی نصرالله منشی	کلیله و دمنه	۵۴۰

٩٤	٩٢	ابوحفص عمر بن حسن نیشابوری	منتخب رونق المجالس و بستان العارفین و تحفة المریدین	٥٤٣
٢٤٣	٤٤٣	ناشناس	بستان العارفین و تحفة المریدین	٥٤٣
٥٥	٣٤٠	محمدبن عبدالله بخاری	داستان های بیدپایی	٥٤٤
١٢٢٥	٣٠٠٠	ابوالفتح رازی	روض الجنان و دروح الجنان فی تفسیر القرآن	٥٤٩
١٥	١١٩	ناشناس	تفسیر قرآن پاک	٥٥٠
٤٣	١٤٠	احمدبن عمر نظامی عروضی سمرقدنی	چهار مقاله	٥٥٠
١١٧	٤٦٢	ناشناس	بحر الفوائد	٥٥٠
١٠	٢٩٢	قاضی حمیدالدین بلخی	مقامات حمیدی	٥٥١
٨٦	٤٢٢	محمدبن علی ظہیری سمرقدنی	اغراض السياسة في اعراض الرئاسة	٥٥٢
٣٣	٧٥٨	عبدالجلیل بن ابی الحسین قزوینی	النقض: بعض مثال بالتواصب في نقض بعض فضائح الزوافض	٥٥٥
٣٤	٢٤١	محمدبن علی ظہیری سمرقدنی	ستدبادنامه	٥٦٠
٧٨	٢٨١	ابونصر خانقاہی	گزیده در اخلاق و تصوف	٥٦٢
٤٣٤	٥٦٧	محمدبن محمود همدانی	عجبیتنامه	٥٦٢
٥٠	٢٩٢	ابوالحسن زید بیهقی	تاریخ بیهق	٥٦٣
١٨	٢٠٠	نظمی گنجوی	مخزن الاسرار	٥٧٠
٧٧	٢٨٨	رشیدالدین وطوطاط	لطائف الامال و طرایف الاقوال	٥٧٣
٥	٤٥٩	نظمی گنجوی	خسرو و شیرین	٥٨٠
٧٨	٢٧٢	منسوب به سید مرتضی بن داعی حسنی رازی	بصرا للعام في معرفة مقالات الانام	٥٨٠
١	١٥	شیخ شهاب الدین سهروردی	فی حالة الطفولية	٥٨١
١	٢٧٤	نظمی گنجوی	لبی و مجرون	٥٨٤
٨	٤٧	غفرالدین مبارکشاه مروردی	رجیح التحقیق	٥٨٤
١	٢٣٩٤	فرامرز بن خداداد بن عبدالله کاتب از جانی	سمک عیار	٥٨٥
١٦٠	٥٣٣	ابوسعید واعظ خرگوشی	شرف النبی	٥٨٥
١	٨	شیخ شهاب الدین سهروردی	رسالة الطیر	٥٨٧
١	٩	شیخ شهاب الدین سهروردی	روزی با جماعت صوفیان	٥٨٧
١	١٤	شیخ شهاب الدین سهروردی	عقل سرخ	٥٨٧
١	١٦	شیخ شهاب الدین سهروردی	آواز پر جریل	٥٨٧
٧	١٨	شیخ شهاب الدین سهروردی	لغت موران	٥٨٧
١	١١٧	نجم الدین رازی	رسالة الطیور	٥٩٠
١٠	٢٣٨	نجم الدین رازی	رموزات اسدی در مزمورات دادوی	٥٩٠
٨	٣٧٠	محمدبن ابی البرکات جوہری نیشابوری	جوهربنامہ نظامی	٥٩٢

۸	۳۶۷	نظامی گنجوی	هفت پیکر	۵۹۳
۲	۷۹۴	افضل الدین بدیل بن علی خاقانی	منشات خاقانی	۵۹۵
۳۹	۲۶۱	منسوب به سعد الدین محمود بن محمد بن الحسین اصفهانی	دستورالزاره	۵۹۵
۱۹	۱۰۸۶	ابومحمد احمدبن علی اعثم کوفی	الفتوح	۵۹۶
۲۱	۲۹۴	نظامی گنجوی	اسکندرنامه (اقبال نامه و شرف نامه)	۵۹۷
۵۱	۲۱۰	رضی الدین ابو جعفر محمد نیشابوری	مکارم اخلاق نیشابوری	۵۹۸
۶۷	۵۸۳	سعد الدین روازنی	مرزبان نامه	۵۹۸
۹۸	۵۹۸	محمد غازی ملطیپوری	روضۃ العقول	۵۹۸
۱	۱۶۴	زردشت بهرام پزدرو	ارد او بر افتاب نامه	۵۹۹
۱	۱۶۸۲	ابوطاهر بن علی بن حسین طرسوسی	دلاب نامه	۵۹۹
۹	۱۰۲	ناشناس	بازنامه نوشروانی	۵۹۹
۱۰	۲۶۱	برهان قلح ابو منصور عثمان بن محمد	مرتع الصالحين وزاد السالکین	۵۹۹
۱۱	۱۹۹۶	ابوطاهرین علی بن حسین طرسوسی	ابومسلم نامه	۵۹۹
۱۱	۱۷۵	ناشناس	ترجمه و شرح فارسی مشهاب الاخبار	۵۹۹
۲۲	۷۷۰-	تحیریر عبدالکافی بن ابی البرکات	اسکندرنامه: روایت فارسی کالیستس دروغین	۵۹۹
۳۸	۲۸۲	ابوالجراء الشاشی العمرکی	روضۃ الفرقین	۵۹۹
۵۶	۵۴۹	محمد بن منصور ملکشاه (فخر ملکبر)	آداب الحرب و الشجاعه	۵۹۹
۲۸۸	۳۸۶	محمد منور	اسرار التوحید فی مقامات شیخ ابوسعید	۵۹۹
۳۵۴	۹۰۲	محمد بن حسین رازی	نزهۃ الكرام و سستان العوام	۵۹۹
۱	۲۶۷	ناشناس	همای نامه	۶۰۰
۷۹۳	۱۸۰۰	ناشناس	هزار حکایت صوفیان	۶۰۰
۶	۱۱۲	محمد بن نجیب بکران	جهان نامه	۶۰۵
۲	۲۴۴	روزبهان بقلی شیرازی	عبرالعشقین	۶۰۶
۲۸	۷۳۸	روزبهان بقلی شیرازی	شرح سطحیات	۶۰۶
۲	۳۱	خواجه عبدالخالق غجدوانی	رسالہ صاحبیۃ	۶۱۷
۲۶	۵۲۰	محمد عوفی	لباب الالباب	۶۱۸
۶	۴۰۰	نجم الدین رازی (دایه)	مرصاد العباد من العبداء الى المعاد	۶۲۰
۳۱۹	۶۳۹	مؤید الدین محمد خوارزمی	ترجمة احیاء علوم الدین غزالی	۶۲۰
۲۰	۱۵۰	حامد بن فضل اللہ بن محمد سرخسی	اعجویه و محجویه	۶۲۲
۱	۳۰	منسوب به عطار	نزهۃ الاحباب	۶۲۷
۱	۴۱۳	فرید الدین عطار نیشابوری	خسرو نامه	۶۲۷

١٠	٤٢٩	مسنوب به عطار نيشابوري	اشترنامه	٦٢٧
١٢	١٨٩	فريـالـدـلـيـن عـطـارـنيـشاـبـورـي	اسرارـنـامـه	٦٢٧
٢٨	٢٤٨	فريـالـدـلـيـن عـطـارـنيـشاـبـورـي	معـظـمـرـالـعـجـابـ	٦٢٧
١٣٥	٤٣٥	فريـالـدـلـيـن عـطـارـنيـشاـبـورـي	منـطـقـةـالطـيرـ	٦٢٧
١٩١	٣٢٢	فريـالـدـلـيـن عـطـارـنيـشاـبـورـي	الـهـيـنـامـه	٦٢٧
٢٢٦	٤٧٩	فريـالـدـلـيـن عـطـارـنيـشاـبـورـي	مـصـيـبـتـنـامـه	٦٢٧
١١٠٠	٨٢٠	فريـالـدـلـيـن عـطـارـنيـشاـبـورـي	ذـكـرـةـالـأـولـىـ	٦٢٧
٦	١٠	فريـالـدـلـيـن عـطـارـنيـشاـبـورـي	بـلـلـنـامـه	٦٢٧
٨٧٤	٧١١	سـدـيـدـالـدـلـيـن مـحـمـدـعـوـفـيـ	جوـاعـمـالـحـكـاـيـاتـوـلـوـاعـمـالـرـوـاـيـاتـ	٦٣٠
٥	٦١٩	خـواـجـهـنـصـيـرـالـدـلـيـن تـوسـيـ	اخـلـاقـنـاصـرـىـ	٦٣٣
٦٠	٣١٦	ناـشـنـاسـ	منـاقـبـاـوـحـدـالـدـلـيـن كـرـمـانـىـ	٦٣٥
٢	٥٥	ناـشـنـاسـ	رسـالـهـدرـاـخـلـاقـ	٦٤٩
٩٠	١٤٨	ابـوـمـنـصـورـسـعـيـدـبـنـمـحـمـدـقـطـانـغـزـنـوـيـ	سـرـاجـالـقـلـوبـ	٦٥٠
١٥١	٩٦٨	خـواـجـهـعـبـدـالـلـهـاـنـصـارـىـ	طـبـقـاتـالـصـوفـيـهـ	٦٥١
١٢	٥٣٣	احـمـدـقـانـعـىـتـوسـىـ	كـلـيلـهـوـدـمـنـهـمـنـظـومـ	٦٥٥
١١٥	١٧٠	سعـدـىـشـيـراـزـىـ	بـوـسـتـانـ	٦٥٥
٩٨	١٩١	سعـدـىـشـيـراـزـىـ	كـلـسـتـانـ	٦٥٦
١٩٣	١٦٢٣	حسـينـبـنـاسـعـدـدـهـسـتـانـىـ	فـرـجـبـعـدـاـزـشـدـتـ	٦٥٦
٢٦٧	١٠٤٠	جلـالـالـدـلـيـنـمـولـوىـ	مـثـنـىـمـعـنـوىـ	٦٦٠
١٨٠	٤٧٤	عـجـانـبـالـمـخـلـوقـاتـوـغـرـانـبـالـمـوـجـودـاتـ	رـتـكـيـابـمـحـمـلـبـنـمـحـمـودـتـوسـىـيـاقـرـوـيـ	٦٧٢
٤	٣٣	رضـىـالـدـلـيـنـابـوـجـعـفـرـمـحـمـدـنـيـشاـبـورـىـ	كـشـيـشـنـامـهـ	٦٧٢
٩	١٠٦	جلـالـالـدـلـيـنـمـولـوىـ	مـكـتـبـاتـمـولـوىـ	٦٧٢
١٣	١٩٩	جلـالـالـدـلـيـنـمـولـوىـ	مـجـالـسـسـيـعـهـ	٦٧٢
٣٩	٣٨٥	جلـالـالـدـلـيـنـمـولـوىـ	فـيهـمـافـيهـ	٦٧٢
٩٢	٣٢٦	جلـالـالـدـلـيـنـمـولـوىـ	مـقـالـاتـشـمـسـ	٦٧٢
١	١٤٠	عزـيزـالـدـلـيـنـنـسـفـىـ	زـيـدـةـالـحـقـاـيقـ	٦٨٠
٥	٤٣٠	عزـيزـالـدـلـيـنـنـسـفـىـ	كـشـفـالـحـقـاـيقـ	٦٨٠
٩	٤٤٣	فـخرـالـدـلـيـنـعـرـاقـىـ	عـشـاقـنـامـهـ	٦٨٨
١	٣٠	ناـشـنـاسـ	بـلـلـوـچـكاـوـ	٦٩٣
٣	٢٦	ناـشـنـاسـ	فـرـاقـنـامـهـ	٦٩٣
٦	٢٠	سعـدـىـشـيـراـزـىـ	كـلـيـاتـسـعـدـىـ	٦٩٥
٢	٢٩١	امـيرـخـسـرـوـدـهـلـوىـ	مـجـنـونـوـلـىـ	٦٩٨
١٧	٣٥٧	امـيرـخـسـرـوـدـهـلـوىـ	مـطـلـعـالـأـنـوارـ	٦٩٨

۳۶	۱۴۸	ابوالحسن خرقانی	منتخب نورالعلوم	۶۹۸
۱۱	۱۴	عمادالدین حسن بن علی طبری	اربعین طبری	۶۹۹
۱	۹۵	حکیم نزاری قهستانی	روز و شب	۶۹۹
۲	۲۶۷	حسن بن علی عمادالدین طبری	تحفة الأبرار في مناقب الأنمة الأطهار	۶۹۹
۳	۲۰	افتخار الدین دامغانی	روشنایی نامه	۶۹۹
۵	۳۰	شهاب الدین عمر سهروردی	فتوت نامه عمر سهروردی	۶۹۹
۵	۱۹۶	محمد بن احمد بن محمد	مقاصد السالكین	۶۹۹
۹	۲۵۴	محمد زنگی بخاری	زنگی نامه	۶۹۹
۱۵	۳۱۱	امیر خسرو دهلوی	آینه اسکندری	۶۹۹
۱۶	۵۱	ناصر بجهای متخلص به «ناصری»	فتوات نامه	۶۹۹
۲۶	۱۱۳	ناشناس	تحفة الملوك	۶۹۹
۲۶	۳۲۸	ناشناس	رسایل جوانمردان	۶۹۹
۷۳	۴۹۴	خواجه نصیر الدین توسی	اخلاق محتشمی	۶۹۹
۸۰	۷۲۲	محمد بن زید توسی	تفسیر سورة يوسف	۶۹۹
۸۳	۳۷۴	ناشناس	شرح فارسی شهاب الاخبار	۶۹۹
۸۴	۷۲۰	عمادین محمد نفری	طوطی نامه	۶۹۹
۱۱۶	۳۹۰	شرف الدین ابراهیم و دیگران	روزبهان نامه	۶۹۹
۱	۲۵	ابوسعید ترمذی	مناظة الورد و بنت الكرم	۷۰۰
۸	۳۳۰	امیر خسرو دهلوی	هشت بهشت	۷۰۱
۱	۲۲۵	محمد زنگی بخاری	بستان العقول في ترجمان المتفقون	۷۰۲
۴۱	۳۶۹	قطب الدین شیرازی	درة الناج	۷۰۵
۳۲۱	۴۱۵	امیر حسن علاء سجزی	فواید الفواد	۷۰۷
۶	۳۱۳	امیر خسرو دهلوی	دولانی و خضر خان	۷۱۵
۱	۲۰۴	خواجوی کرمانی	همای و همایون	۷۱۹
۱۰۳	۵۷۰	شیخ احمد رومی	دقائق الحقائق	۷۲۰
۱	۳۵	نزاری قهستانی	دستورنامه .	۷۲۱
۱	۲۰	عبدیل زکانی	موش و گریه	۷۲۲
۱۲	۳۰	امیر حسینی هروی	زادالمسافرین	۷۲۳
۱۵	۳۵۵	امیر حسینی هروی	مثنوی های عرفانی امیر حسینی هروی	۷۲۳
۱	۳۷۰	امیر خسرو دهلوی	شیرین و خسرو	۷۲۵
۱۷	۵۶۰	عزالدین محمود کاشانی	صبحان الهداية و مفتاح الكفاية	۷۲۵
۷۷	۳۹۷	ابوالمفاسد بخاری	اوراد الاحباب و فضوص الآداب	۷۲۵
۸۰	۲۸۷	احمد رومی	دقائق الطريق	۷۲۵

٢٣٠	٤٨٣	محمود بن عثمان	فردوس المرشديه في اسرار الصمدية	٧٢٨
٦٠	٤٢٢	فريدون بن احمد سپهسالار	رساله فريدون سپهسالار	٧٢٩
٧٤	٤٨٥	ضياء نخشبى	طوطى نامه	٧٣٠
١	٢٥٠	منسوب به خواجوي كرمانى	سامنامه	٧٣٢
١٠	٢٦٤	اوحدى مراغه‌اي	جام جم	٧٣٢
١٢	٥٠	ناصر بخارى	هدایت نامه	٧٣٣
٢٨٧	٣٠٠	مجدد خوافى	روضه خلد	٧٣٣
٢١	٣٧٣	شيخ علام الدوالة سمنانى	چهل مجلس	٧٣٥
٩	٢١	جمال الدين عبد الرزاق كاشانى	تحفة الاخوان في خصائص الفقيان	٧٣٦
٥	٦٤٨	امير حسن دهلوى	ديوان حسن دهلوى	٧٣٧
٦	١٥٠	شمس الدين محمد آملى	رساله فتويه	٧٤٢
٧	٢٥٣	خواجوي كرمانى	گل و نوروز	٧٤٢
٤	٩٨	خواجوي كرمانى	روضه الانوار	٧٤٣
٤	٩٧	خواجوي كرمانى	كمال نامه	٧٤٤
١	١٢٥	محمد بن منصور	گوهرنامه	٧٤٦
٦٦	٣٥٧	محمود بن عثمان	مفتاح الهدایه و مصباح العنايه	٧٤٧
٨	١٩١	ضياء الدين نخشبى	افسانه گلریز	٧٥١
٤٩	٦٠٨	اسحاق بن ابراهيم شمس سجاسي	فرانسلوك	٧٥١
١٤١	٢٦١	ضياء الدين نخشبى	سلکالسلوک	٧٥١
٣٣٨	٥٧٣	شمس الدين احمد افلاكى	مناقب العارفين	٧٥٤
١٦٨	٢٩٦	حسن بن حسين شيعي سبزوارى	راحة الارواح	٧٥٧
٥٦	٤٣٨	عبد السلام بن على بن الحسين البرقوى	نهاية المستول في رواية الرسول	٧٥٨
١١٠٢	١٣٤٨	درویش بن اسماعيل بزار معروف به ابن بزار اردبيلي	صفوۃ الصفا	٧٥٩
١	٢٢٠	عارف اردبيلي	فهرادنامه	٧٧١
٢٧٦	٤٤٠	عبيد رزكانى	کليات عيد	٧٧٢
٥٢	٤٣١	خواجه عماد الدين فقيه كرمانى	پنج گنج	٧٧٣
١	١٨٣	سلمان بن محمد ساوجى	جمشيد و خورشيد	٧٧٨
١٥	٥٦	سلمان بن محمد ساوجى	فرق نامه	٧٧٨
١	٢٥	عبد الرحيم سپاهانى شيرازى متخلص به عبد	سعد و همایون	٧٧٩
١	٩٠	عماد الدين عربشاه يزدي	مونس العشق	٧٨١
٥	٤٤٧	خواجه ناصر بخارى	ديوان ناصر بخارى	٧٨١

۲۴	۳۵۲	نوزالدین جعفر بدخشی	خلاصه المناقب	۷۸۷
۴۳	۳۴۲	ابوالحسن دیلمی	سیرت ابن خفیف	۷۹۱
۱	۴۶۴	شمس الدین محمد عصاڑ تبریزی	مهر و مشتری	۷۹۳
۱	۷۰	علاءالدین محمد بن عماد الدین مشهور به ابن عmad خراسانی	روضۃ المحتیبین (ده نامه)	۷۹۴
۱	۳۲۸	شرف الدین محمد بن حسن رامی	انیس العثاق	۷۹۵
۵	۲۰	نجم الدین زرکوب	فتورت نامه	۷۹۹
۳۳	۸۷۲	میر سید علی همدانی	ذخیرۃ الملوك	۷۹۹
۳۷	۲۵۸	منسوب به میرزا شرف الدین فضل اللہابن عبدالله قزوینی	تحفه (در اخلاق و سیاست)	۷۹۹
۹	۴۸۵	علی بن محمد نظام تبریزی (شامی)	بلوهر و بوذاسف	۸۰۱
۸	۱۹۰	محمد نزل آبادی	جمال و جلال	۸۰۸
۱۵	۴۲۰	شیخ محمود شبستری	مجموعه آثار شیخ محمود شبستری	۸۱۷
۵	۳۱۵	محمد بن محمد بهاء الدین نقشبند (خواجہ محمد پارسا)	رساله قدسیه	۸۲۲
۸۷	۴۲۲	صلاح بن مبارک بخاری	انیس الطالبین وعدة السالکین	۸۲۳
۱۲	۶۷۲	سید محمد گیسوداراز	شرح رساله قشیریه	۸۲۵
۲۵	۱۲	ناشناس	بیست و سه حکایت اخلاقی	۸۲۵
۴۴	۳۴۴	ابن حسام خوسفی	خاوران نامه	۸۳۰
۸۳	۴۲۴	شجاع	انیس الناس	۸۳۰
۷	۱۰۴	زن الدین محمد خوافی	منهج الرشاد فی معرفة المعاد	۸۳۱
۲۸	۴۷۲	کمال الدین حسین خوارزمی	پیویں الاسرار فی نصائح الابرار	۸۳۲
۱	۲۶۲	عبدالله کاتبی نیشابوری	مجمع البحرين	۸۳۹
۱	۴۱۶	محمد بن یحیی سبیک فناخی نیشابوری	حسن و دل	۸۴۰
۱	۱۱	قاضی شریف اصفهانی	بیمار و طیب	۸۵۰
۳	۸۱	مولانا یعقوب چرخی	رساله ابدالیه	۸۵۱
۱	۶۵	خواجه مسعود قمی	منظاره تیغ و قلم	۸۶۷
۱	۳۰۶	پیر جمال الدین محمد اردستانی	مصابح الارواح بر دسیری	۸۶۸
۶۷	۳۰۹	عبدالرحمان جامی	سلسلة الذهب	۸۷۷
۱	۱۶۸	سیلیمی جرونی	شیرین و فرهاد	۸۸۰
۱	۱۲۰	عبدالرحمان جامی	لوایح	۸۸۰
۲۱	۳۵۹	جلال الدین دونی	اخلاق جلالی	۸۸۰
۹	۳۱۲	عبدالرحمان جامی	سلامان و ایصال	۸۸۵
۲۰	۷۷	عبدالرحمان جامی	تحفه الاحرار	۸۸۶

٤٠	١٣١	عبدالرحمن جامي	سبحة البارز	٨٨٧
٧	١٦٠	عبدالرحمن جامي	ليلي و مجنون	٨٨٩
٣٩	١٥٢	عبدالرحمن جامي	يوسف زليخا	٨٨٩
١	٣٦٧	خواجة مسعود قمي	يوسف زليخا	٨٩٠
٢١	١٠١	عبدالرحمن جامي	خردنامة اسكندرى	٨٩٠
٥٧	١٧٩	عبدالرحمن جامي	بهارستان	٨٩٢
١٢	١٥٧	مكتبي شيرازى	ليلي و مجنون	٨٩٥
١	٣٦٧	خواجة مسعود قمي	شمس و قمر	٨٩٦
٢١	٧٥	امير سيد حسين اببوردي	انيس العاشقين	٨٩٨
١	٧٤٨	شيخ احمد بن مولانا على بن حاجى محمد يغمى	فیروزشانامه	٨٩٩
١	١١٥٧	محمد بن احمد يغمى	داراب نامه	٨٩٩
٦٦	١٣٢	ناشناس	مقامات طاهر الدين محمد و شمس الدين ابراهيم	٨٩٩
٤١٣	١٣٣٧	ابوالمحاسن جرجاني	تفسير كازر	٨٩٩
٨٠	٢٥٥	ملاحسين كاشفى سبزوارى	اخلاق محسنی	٩٠٠
١	٢٠٠	جمالى دهلوى	مهر و ماه	٩٠٥
١١٠	٨٧١	معين الدين فراهمي	تفسير حدائق الحقائق	٩٠٨
١٥٠	٦٦٦	فخرالدين على بن حسين واعظ كاشفى	رشحات عين الحياة	٩٠٩
٦٤	٤٢٠	كمال الدين حسين بن على واعظ كاشفى	روضۃ الشهداء	٩١٠
٧٢	٥٠٦	كمال الدين حسين كاشفى بهقى سبزوارى	رسالة العلية في الأحاديث النبوية	٩١٠
١٠١	٥٩٣	حسين بن على واعظ كاشفى سبزوارى	أنوار سمبلی	٩١٠
١٨	٢٢٤	شمس الدين محمد اسیری لاھیجی	اسرار الشہود في معرفة الحق المعبود	٩١٢
٧	٥٨	محمد بن فضل الله جمالی دهلوی	مرآت المعانی	٩٢٥
١	١٣٦	عبدالله هاتقی	شيرین و خسرو	٩٢٧
٢	٤٧٠	امیر علی شیرنوابی	مجالس النفایس	٩٢٨
٩٥	١٧٤	درويش على بوزجانی	روضۃ الرباحین	٩٢٩
٢	٥٩	هلالی جفتانی	شاه و درویش	٩٣٥
٢١	٥٤	هلالی جفتانی	صفات العاشقین	٩٣٥
٨١	٤٣٧	برخوردارین محمود ترکمان فرامی	داستان‌های محبوب القلوب	٩٣٧
٥٠٥	٥٠٤	فخرالدين على صفى	لطایف الطویف	٩٣٨
٧	٢٢٠	غیاث الدین بن همام الدین خواندمیر	مکارم الاخلاق	٩٤٢
١	١٤٢	ثاری تونی	سر و تزو	٩٤٦
٤	٢٠٨	غزالی مشهدی	نقش بدیع	٩٤٦

۱۴	۱۴۲	عبدی بیگ شیرازی	ایین اسکندری	۹۵۰
۱	۳۴	حیدری تبریزی	لسان الغیب	۹۵۶
۱	۶۲	علی گیلانی پومنی	بلبل نامه	۹۵۷
۱	۶۵	نوعی خبوشانی	سوز و گذاز	۹۶۴
۱	۷۰	وحشی بافقی	ناظر و منظور	۹۶۶
۹	۲۴۰	عبدی بیگ شیرازی	هفت اختر	۹۶۹
۵۶	۳۳۰	بدرالدین بدری کشمیری	سراج الصالحين	۹۷۶
۱	۵۲۰	عطاء اللہ بن حسام واعظ هروی	مخترانame	۹۸۱
۱	۴۳	روحی انارجانی	رساله روحی انارجانی	۹۸۵
۱	۱۹۰	وحشی بافقی	فرهاد و شیرین	۹۹۱
۶	۲۵	وحشی بافقی	خلد برین	۹۹۱
۱۰	۵۸۰	وحشی بافقی	دیوان وحشی بافقی	۹۹۱
۱	۱۵۰	شیخ یعقوب کشمیری	وامق و عذرا	۹۹۳
۱	۲۵۶	ابوالفضل فیضی دکنی	تل و دمن	۹۹۳
۲	۵۰۳	جمال الدین محمد عرفی شیرازی	دیوان عرفی شیرازی	۹۹۹
۱	۱۱	احمدی	حلاج نامه	۹۹۹
۱	۵۱۶	ناشناس	حسین کرد مبستره	۹۹۹
۱۹۴	۱۵۷۵	میرزا علی بیگ لعلی بدخشی	ثمرات القدس من شجرات الانس	۱۰۰۰
۱۰۴۹	۹۹۳	مجدالدین محمد حسینی	زنیت المجالس	۱۰۰۴
۵۱	۲۰	انیس شاملو	محمود و ایاز	۱۰۱۷
۱۱۱	۵۹۰	مصطفی خالق داد عباسی	دربای اسلام	۱۰۲۰
۱۲۸	۲۸۲	محمد صادق دهلوی	کلمات الصادقین	۱۰۲۳
۱	۵۰	زلالی خوانساری	محمود و ایاز	۱۰۲۴
۱	۲۰۵	ابوتراب بیک فرقی	دیوان ابوتراب بیک فرقی انجданی	۱۰۲۵
۱	۲۲۸	عبدالشکور بزمی دهلوی	پدماءوت	۱۰۲۸
۳۶	۳۲۶	شیخ بهایی	موش و گربه	۱۰۳۰
۲	۲۰	شیخ بهایی	نان و حلوا	۱۰۳۱
۶۹	۱۹۰	مکتبی شیرازی	کلمات علیه غزا	۱۰۳۶
۱۵۳	۴۳۶	محمد علی جبلرودی	جامع التعیل	۱۰۵۱
۱	۱۰۵	شاه غلام حسن بهادری بن شاه غلام حسین حسن	کارستان عشق	۱۰۵۴
۲۰	۱۳۵	محمد شریف کاشف شیرازی	سراج منیر	۱۰۶۰
۴۲۳	۹۱۱	محمدباقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری	روضه‌الانوار عباسی	۱۰۶۰

۲۱	۴۳۹	عنایت الله کتبه لاہوری	بھاردانش	۱۰۶۱
۱۹	۱۳۰	شاہزادہ محمد دارا شکوہ	حسنات العارفین	۱۰۶۲
۵	۳۶	ناشناس	باب پنج یان الادیان	۱۰۶۳
۱۴	۲۷۸	امام بخش لاہوری	مرآت الغفوریہ	۱۰۶۴
۱۱	۴۷۰	غیاث الدین محمد خواند میر	دستورالوزرا	۱۰۶۴
۱	۳۱۰	محمد رفیع باذل مشهدی	حملہ حیدری	۱۰۷۰
۱	۴۳۰	فیاض لاہیجی	دیوان فیاض لاہیجی	۱۰۷۲
۵	۲۴۶	محسن فانی کشمیری	اخلاق عالم آرا	۱۰۷۵
۹	۷۷	رعدی	خموش خاتون	۱۰۷۵
۱۰	۳۰۰	بیدل دھلوی	محیط اعظم	۱۰۷۸
۷۹	۲۴۳	محمد عبدالحسین بن احمد علوی عاملی	قواعدالسلطین	۱۰۸۱
۴۰	۲۰	محمد سعید قمی معروف به قاضی قمی	مرآت الزمان	۱۰۸۷
۲	۶۹	محمد اکرم غنیمت	نیرنگ عشق	۱۰۹۶
۱	۲۲۶	امین الدین صافی سبزواری	بہرام و کلنداں	۱۰۹۹
۲۳	۳۱۰	ناشناس	اورہاند کہ	۱۰۹۹
۴	۸۰	ناشناس	حکایت اشرف خان و سرگذشت سہ درویش	۱۱۰۰
۵	۱۷۰	میرزا احمد سنڈ	چاہ وصال	۱۱۰۰
۱	۴۲۴	منوچہر خان حکیم	اسکندر و عیازان	۱۱۰۰
۱	۴۵۴	ناشناس	قصہ هزار گیسو	۱۱۰۰
۳۴	۳۵۲	محمد باقرین اسماعیل حسینی خاتون آبادی	ترجمہ الناجل اربعہ	۱۱۰۰
۴۵	۳۱۰	ناشناس	ہفت کشور و سفرہای ابن تراب	۱۱۰۰
۳۹	۹۷	خواجہ حسن قاری کشمیری	راحة الطالبین	۱۱۰۴
۱	۳۲	میرزا محمد طاہر و حید قزوینی	گلزار عباسی	۱۱۱۲
۲۹۵	۴۰۰	سید نور الدین بن سید نعمت الله حسینی جزابری	ترجمہ زهر الربيع	۱۱۱۲
۲۹۲	۶۱۵	محمد صالح قزوینی	نوادر	۱۱۱۷
۲۰	۴۰	حزین لاہیجی	صفیر دل	۱۱۲۰
۶	۱۶۰	روپ نراین	شش جہت	۱۱۲۱
۲	۹۰۰	نور الدین محمد نجیب کاشانی	کلیات نجیب	۱۱۲۳
۱	۱۲۱	شیخ عزت اللہ بنگالی رامپوری	گل بکاوی	۱۱۲۴
۱	۹۴	نواب احمدیار خان «یکتنا»	ہیر و رانجها	۱۱۴۷
۱	۲۷۲	میر شمس الدین فقیر دھلوی	والہ وسلمان	۱۱۶۰

۶	۳۶۵	ناشناس	چهار درویش	۱۱۶۳
۱	۸۲۰	شيخ على حزين لا هي بجي	دیوان حزین	۱۱۶۵
۱	۲۴۸	میر محمد تقی جعفری گجراتی	بوستان خیال	۱۱۷۳
۴	۴۰۷	تسکین شیرازی	فلکنائز نامه	۱۱۸۹
۲۷	۲۹۶	ناشناس	فتوات اصناف	۱۱۹۰
۳	۱۶	مولوی حافظ محمد اعجاز حسینی	اعجاز عشق	۱۱۹۹
۱	۳۷۸	قاسم مادح	جهانگیر نامه	۱۱۹۹
۱	۱۰	ناشناس	فتوات نامه چیست سازان	۱۱۹۹
۲	۸	ناشناس	فتوات نامه طباخان	۱۱۹۹
۴	۸	ناشناس	فتوات نامه قصاب	۱۱۹۹
۱	۷۰	ناشناس	قصة نوش آفرین گوهر تاج	۱۲۰۰
۱	۲۰	آصف جاه بهادر متخلص به آصفی	معصوم شاه و ملکه زاده نوش لب	۱۲۰۱
۱	۴۶۶	شاہزاده محمدعلی میرزاده ولیت‌شاه	دیوان دولت‌شاه قاجار	۱۲۰۳
۱	۱۳۰	میرزا محمد صادق نامی	وامق و عذرنا	۱۲۰۴
۱	۳۳۶	منسوب به منوچهر خان حکیم	اسکندر نامه (بخش ختا)	۱۲۰۸
۱	۵۰۰	عظیم تروری	هیر و رانجها	۱۲۱۴
۱	۴۶	ضیاء الدین ضیاء تروری	هیر و رانجها	۱۲۱۵
۶۵	۳۹۸	حسین شاه (حقیقت)	خرزندۀ الائمال	۱۲۱۵
۱۲	۲۷۲	محمد حسین حسینی شیرازی	وامق و عذرنا	۱۲۲۶
۱	۷۸	ولی محمد خان لقاری	هیر و رانجها	۱۲۲۷
۱	۳۸۶	جمیز موریه	حاجی بابا اصفهانی	۱۲۲۸
۱۲	۱۸	میر عابدین میر عبید	مقامات عبدالخالق غجدوانی و عارف ریوگری	۱۲۳۳
۱	۵۹	آزاد	هیر و رانجها	۱۲۴۰
۱	۳۵۲	ملبانعلی راجح کرمانی	حمله حیدری	۱۲۴۰
۲۵	۴۶۹	ملا احمد نراقی	طاقدیس	۱۲۴۹
۱	۱۴	میرزا محمد صمدزاده	عقاولدین	۱۲۵۰
۱	۳۸	ناشناس	قصة درزو قاضی	۱۲۵۰
۱	۱۲۰	ناشناس	حیدریک و صنم بر	۱۲۵۰
۱	۱۵۰	ناشناس	شاہزاده هرمز	۱۲۵۰
۱	۱۶۰	ناشناس	کلیات رستم نامه	۱۲۵۰
۱	۲۷۳	ناشناس	سیاحت حاتم	۱۲۵۰
۲	۳۰۰	ناشناس	سلیمان جواهری	۱۲۵۰

١	٤٦٤	ناشناس	شیرویه نامدار	١٢٥٠
١	١٩٠	ناشناس	قصة نجعی شیرازی	١٢٥٠
٤	٢٢٤	آصف جاه بہادر آصفی	شیرین و خسرو	١٢٥٠
١٣٦	٣٢٤	احمدین محمد انصاری شروانی	نفخة اليمين فيما يزول بذكر الشجن	١٢٥٣
٢٢١	١٩٥١	ترجمة عبد اللطیف طسوچی	هزارویکش	١٢٥٩
١	١٥٠	وصال شیرازی	فرهاد و شیرین	١٢٦٢
٩	٣٠	حاجی محمد زردارخان صاحب	مثنوی بهلو	١٢٦٧
٧١	١٧٢	سید عبدالفتاح گلشن آبادی	صد حکایت	١٢٧٠
١١٠	٣٢١	رضاقلی خان هدایت	ریاض المحیین	١٢٧٠
٦٥	٢١٤	فائزی شیرازی	پریشان	١٢٧٢
٢	١٣٨	رضاقلی خان هدایت	گلستان ارم	١٢٧٥
٤	٥٥٢	رستم پور بهرام سروش نقطی متخلص به قانع	بهمن نامه	١٢٧٦
٤١	١٣٦	قاسمی کرمانی	خارستان	١٢٨٠
٧٢	٣٣٩	سید محمد علی شاد عظیم آبادی	دبستان اخلاق	١٢٨٥
٣٩	٢٨٩	میرزا علی ملقب به معین الشریعة فقیر شیرازی	خانقه	١٢٨٧
١	٩	قادریخشن	هیر و رانجها	١٢٨٩
١٢١	٤٦٥	محمدین سلیمان تکابنی	قصص العلما	١٢٩٠
٤٣٢	٧١٨	محمد علی نجفی	لسان الواعظین	١٢٩٠
١	٢٧١	میرزا محمد علی نقیب الممالک	ملک جمشید و طلس آصف و حمام بلور	١٢٩٢
٧٤	٨٣٠	ناشناس	هفت لشکر	١٢٩٢
٩٢	١٢٥٠	نور علی شاه اصفهانی، رونق علی شاه و نظام علی شاه	جنتات الوصول	١٢٩٥
٨	١٠١	احمد وقار شیرازی	بهرام و بهروز	١٢٩٨
٩٨	٢٢٨	احمد وقار شیرازی	انجمان داش	١٢٩٨
١	٤٢	ناشناس	دله و مختار	١٢٩٩
١	١١٦	اسمعاعیل آصف تبریزی	داستان مشگفت و سرگذشت بیتمان	١٢٩٩
١	١٧٥	ناشناس	خرم وزیبا	١٢٩٩
١	١٨٤	احمدین علی اشکوری	بدیع الملک و بدیع الجمال	١٢٩٩
١	٢٠٨	کهیا لال هندی	نگارین نامه	١٢٩٩
٤	٢٥٦	کمالی ذرفولی	عزیز و نگار	١٢٩٩
٢	٢	ناشناس	رسالة کفشه دوزی	١٢٩٩
٥	٣٢	ناشناس	مردمشان و موسی	١٢٩٩

۴	۲۰۶	ادب بیضاوی کاشانی	دیوان ادب بیضاوی	۱۲۹۹
۱۷	۲۴۴	عباس بن علی بن جعفر موسوی شوشتری	من و سلوی	۱۲۹۹
۳۹	۳۵۹	حسین بن نصرالله	تحفه مهدویه	۱۲۹۹
۱۰۲	۴۵۸	فقیر شیرازی	خرابات	۱۲۹۹
۱۰۵	۴۴	مشتاق احمد صاحب چرنهالوی	لطایف فارسی	۱۲۹۹
۱۹۴	۸۸	غلام محمد مهدی واصف مدرسی	حکایات دلپستند	۱۲۹۹
۱	۱۲۸	احمد جامی	قصة احمد جامی (چهار پری)	۱۳۰۳
۱	۲۵	ابیرج میرزا	زهره و منوچهر	۱۳۰۴
۱	۴۴۰	آقا میرزا مصطفی افتخارالعلماء	افتخارنامه حیدری	۱۳۰۴
۲	۶۵۶	نقیبالممالک	امیر ارسلان نامدار	۱۳۰۹
۴۶	۱۸۰	ابراهیمبن مهدی منشی تفرضی معروف به مذایع نگار	مُلستان	۱۳۱۰
۱۱	۷۶۰	آقا میرزا ابراهیم کرمانی	وامق و عندا	۱۳۱۵
۸	۸۲	صفی علیشاه	اسرار المعارف و میزان المعرفه	۱۳۱۶
۱	۱۳۷	وحدت هندی	شیخ صنعتان و دختر ترسا	۱۳۱۸
۱	۵۸	غلامرضا خان والی پشتکوه	انیس المسافر	۱۳۲۸
۱۳۳	۴۰	ناشناس	حکایات لطیف	۱۳۳۹
۱۱۲	۲۴۰	ملأحبيب الله شریف کاشانی	ریاض الحکایات	۱۳۴۰
۳۱	۴۹۷	محمدحسین نادری	ظفرنامه	۱۳۶۴
۲۶۷۰۳	۱۶۲۸۱۴	۴۲۲ عنوان کتاب	جمع	